

Σχόλιο 7°:

**Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΩΝ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ**

Εισαγωγή

Η 55χρονη ιστορία του Κινεζικού Κομμουνιστικού Κόμματος είναι γραμμένη με αίμα και ψέματα. Οι ιστορίες πίσω από αυτή την αιματηρή πορεία είναι εξαιρετικά τραγικές και ελάχιστα γνωστές. Υπό την εξουσία του Κ.Κ.Κ., 60 έως 80 εκατομμύρια αθώοι Κινέζοι έχουν σκοτωθεί, αφήνοντας πίσω τους διαλυμένες οικογένειες. Πολλοί άνθρωποι αναρωτιούνται γιατί το Κ.Κ.Κ. σκοτώνει. Ενώ το Κ.Κ.Κ. συνεχίζει τη βάνουση δίωξη των ασκούμενων του Φάλουν Γκονγκ και πρόσφατα κατέστειλε με πυροβολισμούς πλήθος διαδηλωτών στη Χανγιουάν, οι άνθρωποι αναρωτιούνται εάν θα έρθει ποτέ η μέρα που το Κ.Κ.Κ. θα μάθει να μιλά με λέξεις αντί με όπλα.

(AFP/Getty Images)
Φωτογραφία που δείχνει την κακοποίηση και την καταδίκη ενός «αντεπαναστάτη» από ενεργά στελέχη του ΚΚΚ.

Ο Μάο συνόψισε το σκοπό της Πολιτιστικής Επανάστασης: «... μετά το χάος ο κόσμος φθάνει στην ειρήνη, αλλά σε 7 ή 8 χρόνια το χάος πρέπει να συμβεί και πάλι»¹. Με άλλα λόγια, πρέπει να υπάρχει μια πολιτική επανάσταση κάθε 7 ή 8 χρόνια και να σκοτώνεται πλήθος ανθρώπων κάθε 7 ή 8 χρόνια.

Πίσω από τις σφαγές του Κ.Κ.Κ. βρίσκονται μια υποστηρικτική ιδεολογία και πρακτικά προαπαιτούμενα.

Έτσι, το Κ.Κ.Κ. πιστεύει στη «δικτατορία του προλεταριάτου» και της «συνεχούς επανάστασης υπό τη δικτατορία του προλεταριάτου». Επομένως, αφότου το Κ.Κ.Κ. επικράτησε στην Κίνα, σκότωσε τους γαιοκτήμονες για να επιλύσει τα προβλήματα στις σχέσεις παραγωγής στις αγροτικές περιοχές. Σκότωσε τους κεφαλαιοκράτες για να επιτύχει το στόχο της εμπορικής και βιομηχανικής μεταρρύθμισης και για να λύσει τις σχέσεις

¹ Επιστολή του Μάο στη σύζυγό του Τζιανγκ Τσινγκ (1966).

παραγωγής στις πόλεις. Αφότου εξολοθρεύτηκαν αυτές οι δύο τάξεις, τα προβλήματα σχετικά με την οικονομική βάση βασικά επιλύθηκαν. Ομοίως, η επίλυση προβλημάτων σχετικών με τους κοινωνικούς θεσμούς επίσης επέβαλε σφαγές. Η καταστολή της αντικομματικής ομάδας του Χου Φενγκ² και του αντι-δεξιού κινήματος εξολόθρευσε τους διανοούμενους. Δολοφονώντας χριστιανούς, ταοϊστές, βουδιστές και άλλες δημοφιλείς λαϊκές ομάδες έλυσε το πρόβλημα των θρησκειών. Οι μαζικές δολοφονίες κατά την Πολιτιστική Επανάσταση εγκατέστησαν, πολιτιστικά και πολιτικά, την απόλυτη ηγεσία του ΚΚΚ. Η σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν χρησιμοποιήθηκε για να αποτρέψει την πολιτική κρίση και να καταστείλει τα δημοκρατικά αιτήματα. Η δίωξη του Φάλουν Γκονγκ είχε στόχο να επιλύσει τα ζητήματα της πίστης και της παραδοσιακής θεραπείας. Όλες αυτές οι ενέργειες ήταν απαραίτητες για να ενισχύσει το Κ.Κ.Κ. τη δύναμή του και να διατηρήσει την εξουσία του παρά τη συνεχή οικονομική κρίση (οι τιμές των καταναλωτικών αγαθών ανέβηκαν στα ύψη αφότου το Κ.Κ.Κ. πήρε την εξουσία, και η οικονομία της Κίνας σχεδόν κατέρρευσε μετά την Πολιτιστική Επανάσταση), την πολιτική κρίση (μερικοί δεν ακολούθησαν τις διαταγές του Κόμματος ή μερικοί άλλοι ήθελαν να μοιραστούν πολιτικά δικαιώματα με το Κόμμα) και την κρίση των πεποιθήσεων (διάλυση της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, πολιτικές αλλαγές στην Ανατολική Ευρώπη και το ζήτημα του Φάλουν Γκονγκ). Εκτός από το ζήτημα του Φάλουν Γκονγκ, σχεδόν όλες οι προηγούμενες πολιτικές κινήσεις χρησιμοποιήθηκαν για να αναβιώσουν το κακό φάσμα του Κ.Κ.Κ. και να υποκινήσουν την επιθυμία του για επανάσταση. Το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε επίσης αυτές τις πολιτικές κινήσεις για να δοκιμάσει τα μέλη του, αποβάλλοντας εκείνα που δεν πληρούσαν τις απαιτήσεις του Κόμματος.

Οι δολοφονίες είναι επίσης απαραίτητη τακτική για πρακτικούς λόγους. Το Κομμουνιστικό Κόμμα άρχισε ως ομάδα κακοποιών και αχρείων που σκότωσαν για να πάρουν την εξουσία. Αφότου τέθηκε αυτό σαν βάση, δεν υπήρχε δρόμος επιστροφής. Χρειαζόταν σταθερός τρόμος για να εκφοβίζονται οι άνθρωποι ώσπου να αναγκαστούν να αποδεχθούν, από φόβο, την απόλυτη εξουσία του ΚΚΚ.

Επιφανειακά, μπορεί να φαίνεται ότι το Κ.Κ.Κ. ήταν «αναγκασμένο να προβεί σε δολοφονίες» και ότι τα διάφορα γεγονότα συνέβησαν ακριβώς για να ερεθίσουν το κακό φάσμα του Κ.Κ.Κ. και να προκαλέσουν το μηχανισμό δολοφονιών του ΚΚΚ. Στην πραγματικότητα, αυτά τα γεγονότα χρησιμεύουν για να μεταμφιέσουν την ανάγκη του Κόμματος να σκοτώνει, και το ότι απαιτούνται από το Κ.Κ.Κ. περιοδικές δολοφονίες. Χωρίς αυτά τα επίπονα μαθήματα, οι άνθρωποι μπορεί να άρχιζαν να σκέφτονται ότι το Κ.Κ.Κ. βελτιωνόταν και να άρχιζαν να απαιτούν δημοκρατία, ακριβώς όπως εκείνοι οι ιδεαλιστές φοιτητές στη δημοκρατική κίνηση του 1989. Η επαναλαμβανόμενη σφαγή κάθε 7 ή 8 χρόνια χρησιμεύει στο να αναζωογονείται στη μνήμη των ανθρώπων ο τρόμος, και είναι ένας τρόπος προειδοποίησης της νεότερης γενιάς – πως οποιοσδήποτε στρέφεται ενάντια στο Κ.Κ.Κ., θέλει να προκαλέσει την απόλυτη κυριαρχία του Κ.Κ.Κ. ή προσπαθεί να πει την αλήθεια σχετικά με την ιστορία της Κίνας, θα πάρει μια γεύση της «σιδερένιας γροθιάς της δικτατορίας του προλεταριάτου».

Οι δολοφονίες είναι ένας από τους πιο βασικούς τρόπους ώστε να διατηρήσει το Κ.Κ.Κ. την εξουσία. Μετά την κλιμάκωση των αιματηρών χρεών του, το να εγκαταλείψει το χασαπομάχαιρό του θα ενθάρρυνε το λαό να πάρει εκδίκηση για τις εγκληματικές πράξεις του ΚΚΚ. Επομένως, το Κ.Κ.Κ. όχι μόνο έπρεπε να διεξαγάγει πολλές και εκτεταμένες δολοφονίες, αλλά η σφαγή έπρεπε να γίνει κάθε φορά με έναν ακόμα πιο βάνανσο τρόπο για να εκφοβίσει αποτελεσματικά το λαό, ειδικά τον πρώτο καιρό που το Κ.Κ.Κ. καθιέρωνε την

² Ο Χου Φενγκ, διανοούμενος και κριτικός λογοτεχνίας, αντιπάχθηκε στη δογματική πολιτική λογοτεχνίας του ΚΚΚ. Διαγράφηκε από το Κόμμα το 1955 και καταδίκασε σε 14 χρόνια φυλάκιση.

εξουσία του.

Δεδομένου ότι ο σκοπός των δολοφονιών ήταν να ενσταλαχθεί ο μέγιστος τρόμος, το Κ.Κ.Κ. επέλεξε τους στόχους του αυθαίρετα και παράλογα. Σε κάθε πολιτική κίνηση, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποίησε τη στρατηγική της γενοκτονίας. Πάρτε για παράδειγμα την «καταστολή των αντεπαναστατών». Το Κ.Κ.Κ. δεν κατέστειλε πραγματικά την αντεπαναστατική «συμπεριφορά» αλλά τους «ανθρώπους» που χαρακτηρίστηκαν αντεπαναστάτες. Εάν κάποιος είχε στρατολογηθεί και είχε υπηρετήσει μερικές ημέρες στον στρατό του ΚΜΤ, αλλά δεν έκανε απολύτως τίποτα πολιτικό αφότου κέρδισε το Κ.Κ.Κ. την εξουσία, κι αυτός θα σκοτωνόταν λόγω του «αντεπαναστατικού παρελθόντος του». Στη φάση της εδαφικής μεταρρύθμισης, προκειμένου να κοπεί η «ρίζα του προβλήματος», το Κ.Κ.Κ. σκότωνε συχνά ολόκληρη την οικογένεια ενός γαιοκτήμονα.

Από το 1949, το Κ.Κ.Κ. έχει καταδιώξει περισσότερο από το μισό πληθυσμό στην Κίνα. Σύμφωνα με εκτιμήσεις, 60 με 80 εκατομμύρια άνθρωποι πέθαναν από αφύσικα αίτια. Αυτός ο αριθμός υπερβαίνει το συνολικό αριθμό θανάτων και στους δύο Παγκόσμιους Πολέμους.

Όπως και σε άλλες κομμουνιστικές χώρες, οι αναίτιες δολοφονίες που γίνονται από το Κ.Κ.Κ. περιλαμβάνουν επίσης βάνουσες σφαγές των ίδιων των μελών, προκειμένου να απομακρυνθούν οι διαφωνούντες που διαθέτουν ακόμα την αίσθηση της ανθρωπιάς πάνω από τη φύση του Κόμματος. Η εξουσία του τρόμου του Κ.Κ.Κ. αφορά εξίσου το λαό και τα μέλη του σε μία προσπάθεια να διατηρηθεί ένα «αήττητο φρούριο».

Σε μια συνηθισμένη κοινωνία, οι άνθρωποι εκφράζουν φροντίδα και αγάπη ο ένας για τον άλλον, νιώθουν δέος και σεβασμό για τη ζωή και ευχαριστούν το Θεό. Στην Ανατολή, οι άνθρωποι λένε: «Μην επιβάλλετε στους άλλους ό,τι δεν θα θέλατε να κάνουν αυτοί σε σας³». Στη Δύση, οι άνθρωποι λένε: «Αγάπα τον πλησίον σου ως σεαυτόν⁴». Αντιθέτως, το Κ.Κ.Κ. υποστηρίζει ότι «η ιστορία της μέχρι τώρα υπάρχουσας κοινωνίας είναι η ιστορία της πάλης των τάξεων⁵». Προκειμένου να κρατήσει ζωντανή την «πάλη» μέσα στην κοινωνία, πρέπει να παραχθεί έχθρα. Το Κ.Κ.Κ. όχι μόνο αφαιρεί ζωές το ίδιο, αλλά και ενθαρρύνει τους ανθρώπους να σκοτώνουν ο ένας τον άλλον. Προσπαθεί να απευαισθητοποιήσει τους ανθρώπους απέναντι στα βάσανα των άλλων περιβάλλοντάς τους σταθερά με δολοφονίες. Τους θέλει ναρκωμένους από τη συχνή έκθεση στην απάνθρωπη βιαιότητα, και να αναπτύξουν τη νοοτροπία του «το καλύτερο που μπορείτε να ελπίζετε είναι να αποφύγετε τη δίωξη». Όλα αυτά τα μαθήματα που διδάσκονται μέσω της βάνουσας καταστολής επιτρέπουν στο Κ.Κ.Κ. να διατηρεί την εξουσία του.

Εκτός από την αφαίρεση αμέτρητων ζωών, το Κ.Κ.Κ. κατέστρεψε επίσης την ψυχή του κινεζικού λαού. Πάρα πολλοί άνθρωποι έχουν «ρυθμιστεί» να αντιδρούν στις απειλές του Κ.Κ.Κ. με το να εγκαταλείπουν εξ ολοκλήρου τη λογική τους και τις αρχές τους. Από μία άποψη, οι ψυχές αυτών των ανθρώπων έχουν πεθάνει – κάτι πιο τρομακτικό από το φυσικό θάνατο.

I. Φρικτή σφαγή

³ Κομφούκιος, *Ανάλεκτα*.

⁴ *Λευιτικόν*, 19:18.

⁵ Μαρξ, *Κομμουνιστικό Μανιφέστο* (1848).

Προτού το Κ.Κ.Κ. πάρει την εξουσία, ο Μάο έγραψε: «Σίγουρα δεν εφαρμόζουμε μια πολιτική καλοσύνης προς τους αντεπαναστάτες και προς τις αντεπαναστατικές δραστηριότητες των αντεπαναστατικών τάξεων⁶». Με άλλα λόγια, ακόμη και προτού το Κ.Κ.Κ. καταλάβει το Πεκίνο, είχε αποφασίσει ήδη να ενεργήσει τυραννικά κάτω από τον ευφημισμό της «Λαϊκής Δημοκρατικής Δικτατορίας». Τα παρακάτω είναι μερικά παραδείγματα.

Καταστολή των αντεπαναστατών και εδαφική μεταρρύθμιση

Τον Μάρτιο του 1950, το Κ.Κ.Κ. εξάγγειλε «εντολές για την αυστηρή καταστολή των αντεπαναστατικών στοιχείων», που στην ιστορία έχει μείνει ως κίνηση «καταστολής των αντεπαναστατών».

Αντίθετα από όλους τους αυτοκράτορες που χορήγησαν αμνηστία σε ολόκληρη τη χώρα μετά τη στέψη τους, το Κ.Κ.Κ. άρχισε να σκοτώνει από το πρώτο λεπτό που κέρδισε την εξουσία. Ο Μάο είπε σε ένα έγγραφο: «Υπάρχουν ακόμα πολλά μέρη όπου οι άνθρωποι εκφοβίζονται και δεν τολμούν να σκοτώσουν ανοιχτά τους αντεπαναστάτες σε μεγάλη κλίμακα⁷». Το Φεβρουάριο του 1951, το κεντρικό Κ.Κ.Κ. είπε ότι εκτός από την επαρχία Τζετζιάνγκ και τη νότια επαρχία Ανχουί, «άλλες περιοχές που δεν σκοτώνουν αρκετά, ειδικά στις μεγάλες και μεσαίου μεγέθους πόλεις, πρέπει να συνεχίσουν να συλλαμβάνουν και να σκοτώνουν πολλούς και δεν πρέπει να σταματήσουν πάρα πολύ σύντομα». Ο Μάο ακόμη σύστησε ότι «στις αγροτικές περιοχές, για να σκοτωθούν οι αντεπαναστάτες, πρέπει να σκοτωθεί πάνω από το 1/1.000 του συνολικού πληθυσμού... στις πόλεις, πρέπει να είναι λιγότερο από 1/1.000⁸». Ο πληθυσμός της Κίνας εκείνη την περίοδο ήταν περίπου 600 εκατομμύρια. Αυτό το «βασιλικό διάταγμα» του Μάο θα είχε προκαλέσει τουλάχιστον 600.000 θανάτους. Κανένας δεν ξέρει πώς προήλθε αυτή η αναλογία του 1/1.000. Ίσως σε μια ιδιοτροπία, ο Μάο αποφάσισε ότι αυτές οι 600.000 ζωές πρέπει να είναι αρκετές για να θέσει τα θεμέλια για τη δημιουργία φόβου μεταξύ των ανθρώπων, και έτσι διέταξε να εκτελεστεί.

Εάν εκείνοι που σκοτώθηκαν άξιζε να πεθάνουν δεν ήταν κάτι που ενδιέφερε το ΚΚΚ. «Οι κανονισμοί της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας για την τιμωρία των αντεπαναστατών», που εξαγγέλθηκαν το 1951 διακήρυσσαν ότι ακόμη και εκείνοι που «διαδίδουν φήμες» μπορεί «να εκτελεσθούν αμέσως».

Ενώ η καταστολή των αντεπαναστατών εφαρμοζόταν θερμά, η εδαφική μεταρρύθμιση πραγματοποιούνταν επίσης σε μεγάλη κλίμακα. Στην πραγματικότητα, το Κ.Κ.Κ. είχε ήδη αρχίσει την εδαφική μεταρρύθμιση στις κατελημμένες περιοχές προς το τέλος της δεκαετίας του '20. Φαινομενικά, η εδαφική μεταρρύθμιση εμφανίστηκε να υποστηρίζει ένα ιδανικό παρόμοιο με αυτό του θεικού βασιλείου της Ταϊπίνγκ⁹, δηλαδή, όλοι θα είχαν γη για να καλλιεργούν, αλλά στην πραγματικότητα ήταν απλώς μια δικαιολογία για να σκοτώνει. Ο Τάο Τζου, που κατόπιν πήρε την 4^η θέση στην ιεραρχία του Κ.Κ.Κ., είχε ένα σύνθημα για την

⁶ Μάο, *The People's Democratic Dictatorship* (1949).

⁷ Μάο: «Πρέπει να προωθήσουμε πλήρως [την καταστολή των αντεπαναστατών], ώστε κάθε οικογένεια να είναι ενήμερη». (30 Μαρτίου 1951).

⁸ Μάο: «Πρέπει να χτυπήσουμε τους αντεπαναστάτες δυνατά και με ακρίβεια». (1951)

⁹ Το θεικό βασίλειο της Ταϊπίνγκ (1851-1864), επίσης γνωστό ως Εξέγερση της Ταϊπίνγκ, ήταν μια από τις πιο αιματηρές συγκρούσεις στην κινεζική ιστορία. Ήταν μια σύγκρουση μεταξύ των δυνάμεων της αυτοκρατορικής Κίνας και εκείνων που ακολούθησαν έναν αυτοαποκαλούμενο μύστη καταγωγής Χάκα, ονόματι Χονγκ Σιου-Τσουάν, που ήταν επίσης προσήλυτος χριστιανός. Θεωρείται ότι έχασαν τη ζωή τους τουλάχιστον 30 εκατομμύρια άνθρωποι.

εδαφική μεταρρύθμιση: «Κάθε χωριό αιμορραγεί, κάθε οικογένεια παλεύει», δείχνοντας ότι σε κάθε χωριό οι γαιοκτήμονες πρέπει να πεθάνουν.

Η εδαφική μεταρρύθμιση μπορούσε να επιτευχθεί χωρίς δολοφονίες. Θα μπορούσε να έχει γίνει με τον ίδιο τρόπο που η ταϊβανέζικη κυβέρνηση εφάρμοσε την δική της εδαφική μεταρρύθμιση με την αγορά της γης των γαιοκτημόνων. Εντούτοις, καθώς το Κ.Κ.Κ. δημιουργήθηκε από μια ομάδα κακοποιών και το λούμπεν προλεταριάτο, ήξερε μόνο πώς να ληστεύει. Φοβούμενο ότι μπορεί να υποστεί εκδίκηση μετά τη ληστεία, το Κ.Κ.Κ. ασφαλώς χρειαζόταν να σκοτώσει τα θύματα, πατάσσοντας την πηγή του προβλήματος.

Ο πιο κοινός τρόπος να σκοτώνει κατά τη διάρκεια της εδαφικής μεταρρύθμισης ήταν γνωστός ως «συνάντηση πάλης». Το Κ.Κ.Κ. κατασκεύαζε εγκλήματα και τα χρέωνε στους γαιοκτήμονες ή στους πλούσιους αγρότες. Το κοινό ρωτήθηκε πώς πρέπει να τιμωρηθούν. Κάποια μέλη ή στελέχη του Κ.Κ.Κ. είχαν ήδη τοποθετηθεί μέσα στο πλήθος και φώναζαν: «Πρέπει να τους σκοτώσουμε!» και οι γαιοκτήμονες και οι πλούσιοι αγρότες εκτελούνταν επί τόπου. Εκείνη την περίοδο, όποιοι ήταν ιδιοκτήτες γης στα χωριά χαρακτηρίστηκαν ως «καταπιεστές». Εκείνοι που συχνά εκμεταλλεύονταν τους αγρότες αποκλήθηκαν «κακοί καταπιεστές», εκείνοι που συχνά βοηθούσαν στην επισκευή των δημόσιων εγκαταστάσεων και δώριζαν χρήματα σε σχολεία και για την ανακούφιση από φυσικές καταστροφές αποκλήθηκαν «ευγενικοί καταπιεστές» και εκείνοι που δεν έκαναν τίποτα αποκλήθηκαν «ήσυχoi καταπιεστές». Η ταξινόμηση όμως αυτή δεν είχε κανένα νόημα, αφού όλοι οι «καταπιεστές» κατέληξαν να εκτελεστούν αμέσως ανεξάρτητα από την κατηγορία «καταπιεστή» στην οποία ανήκαν.

Μέχρι το τέλος του 1952, ο δημοσιευμένος από το Κ.Κ.Κ. αριθμός των εκτελεσθέντων «αντεπαναστατικών στοιχείων» ήταν περίπου 2,4 εκατομμύρια. Στην πραγματικότητα, ο συνολικός αριθμός θανάτων των πρώην υπαλλήλων της κυβέρνησης του ΚΜΤ σε επίπεδο κομητειών και των γαιοκτημόνων ήταν τουλάχιστον 5 εκατομμύρια.

Η καταστολή των αντεπαναστατών και η εδαφική μεταρρύθμιση είχε τρία άμεσα αποτελέσματα. Κατ' αρχάς, οι πρώην τοπικοί υπάλληλοι που είχαν επιλεγεί μέσω της αυτονομίας και βασιζόταν στην οικογενειακή διαδοχή εξοντώθηκαν. Μέσω της καταστολής των αντεπαναστατών και της εδαφικής μεταρρύθμισης, το Κ.Κ.Κ. σκότωσε όλο το διοικητικό προσωπικό του προηγούμενου συστήματος και άσκησε πλήρη έλεγχο των αγροτικών περιοχών με την εγκατάσταση ενός παραρτήματος του Κόμματος σε κάθε χωριό. Δεύτερον, τεράστιο ποσό πλούτου αποκτήθηκε με κλοπές και ληστείες κατά τη διάρκεια της «εδαφικής μεταρρύθμισης» και της «καταστολής των αντεπαναστατών». Τρίτον, οι άνθρωποι τρομοκρατήθηκαν από τη βίαιη καταστολή των γαιοκτημόνων και των πλούσιων αγροτών.

Η «εκστρατεία των τριών στόχων» και η «εκστρατεία των πέντε στόχων»

Η καταστολή των αντεπαναστατών και η εδαφική μεταρρύθμιση στόχευαν κυρίως στην επαρχία, ενώ η «εκστρατεία των τριών στόχων» και η «εκστρατεία των πέντε στόχων» που ακολούθησαν μπορούν να θεωρηθούν ως η αντίστοιχη γενοκτονία στις πόλεις.

Η «εκστρατεία των τριών στόχων» άρχισε τον Δεκέμβριο του 1951 και στόχευε τη δωροδοκία, την ασωτία και τη γραφειοκρατία μεταξύ του μόνιμου προσωπικού του ΚΚΚ. Μερικοί διεφθαρμένοι υπάλληλοι του Κ.Κ.Κ. εκτελέστηκαν. Αμέσως μετά, το Κ.Κ.Κ. απέδωσε τη δωροδοκία των ανώτερων κυβερνητικών υπαλλήλων του στον πειρασμό από

τους κεφαλαιοκράτες. Έτσι, η «εκστρατεία των πέντε στόχων» ενάντια στη δωροδοκία, στη φορολογική διαφυγή, στην κλοπή της κρατικής ιδιοκτησίας, στα κακοχτισμένα κτήρια και στην κατασκοπεία των κρατικών οικονομικών πληροφοριών ξεκίνησε τον Ιανουάριο του 1952.

Η «εκστρατεία των πέντε στόχων» ήταν ουσιαστικά κλοπή της ιδιοκτησίας των κεφαλαιοκρατών ή μάλλον δολοφονία των κεφαλαιοκρατών για τα χρήματά τους. Ο Τσεν Γι, δήμαρχος της Σαγκάης εκείνη την περίοδο, δεχόταν αναφορές στον καναπέ με ένα φλιτζάνι τσάι κάθε νύχτα. Ρωτούσε ήρεμος: «Πόσους αλεξιπτωτιστές έχουμε σήμερα;», δηλαδή «πόσοι επιχειρηματίες πήδησαν από ψηλά κτήρια για να αυτοκτονήσουν;» Κανένας από τους κεφαλαιοκράτες δεν μπορούσε να γλιτώσει από την «εκστρατεία των πέντε στόχων». Τους ζητούσαν να πληρώσουν «διαφυγόντες» φόρους όπως στην αρχή της περιόδου Γκουανγκ-Σου (1875-1908) στη δυναστεία Τσινγκ (1644-1911) όταν καθιερώθηκε αρχικά η εμπορική αγορά της Σαγκάης. Οι κεφαλαιοκράτες δεν είχαν πιθανόν την οικονομική δυνατότητα να πληρώσουν τέτοιους «φόρους» ακόμη και με όλη την περιουσία τους. Δεν είχαν άλλη επιλογή από το να βάλουν τέλος στη ζωή τους, αλλά δεν τολμούσαν να πέσουν στον ποταμό Χουανγκπού, γιατί αν δεν βρίσκονταν τα σώματά τους, το Κ.Κ.Κ. θα τους κατηγορούσε για φυγή στο Χονγκ Κονγκ, και τα μέλη των οικογενειών τους θα θεωρούνταν ακόμα υπεύθυνα για την καταβολή των φόρων. Αντ' αυτού, πηδούσαν από ψηλά κτήρια, αφήνοντας ένα πτώμα, ώστε το Κ.Κ.Κ. να έχει απόδειξη του θανάτου τους. Λέγεται ότι οι άνθρωποι δεν τολμούσαν να περπατήσουν δίπλα σε ψηλά κτήρια στη Σαγκάη εκείνη την περίοδο φοβούμενοι μήπως τους πλακώσουν άνθρωποι που έπεφταν από πάνω.

Σύμφωνα με το βιβλίο *Facts of the Political Campaigns after the Founding of the People's Republic of China*, που εκδόθηκε το 1996 από τέσσερις κυβερνητικές ομάδες, συμπεριλαμβανομένου του Ερευνητικού Κέντρου Ιστορίας του Κ.Κ.Κ., κατά τη διάρκεια της «Εκστρατείας των τριών στόχων» και της «Εκστρατείας των πέντε στόχων», περισσότεροι από 323.100 άνθρωποι συνελήφθησαν και πάνω από 280 αυτοκτόνησαν ή εξαφανίστηκαν. Στην εκστρατεία κατά του Χου Φενγκ το 1955, πάνω από 5.000 ενοχοποιήθηκαν, πάνω από 500 συνελήφθησαν, πάνω από 60 αυτοκτόνησαν και 12 πέθαναν από αφύσικα αίτια. Στην επόμενη «καταστολή των αντεπαναστατών», πάνω από 21.300 άνθρωποι εκτελέστηκαν και πάνω από 4.300 αυτοκτόνησαν ή εξαφανίστηκαν¹⁰.

Η μεγάλη πείνα

Οι περισσότεροι θάνατοι καταγράφηκαν κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Πείνας στην Κίνα αμέσως μετά το «Μεγάλο Άλμα προς τα Εμπρός»¹¹. Το άρθρο «Μεγάλη Πείνα» στο βιβλίο *Historical Records of the People's Republic of China* αναφέρει: «Ο αριθμός αφύσικων θανάτων και μειωμένων γεννήσεων από το 1959 ως το 1961 υπολογίζεται περίπου σε 40 εκατομμύρια... Με την μείωση του πληθυσμού της Κίνας κατά 40 εκατομμύρια, πιθανόν να είναι η μεγαλύτερη πείνα παγκοσμίως σε αυτόν τον αιώνα»¹².

Η Μεγάλη Πείνα κακώς ονομάστηκε από το Κ.Κ.Κ. «τρίχρονη φυσική καταστροφή». Στην πραγματικότητα, εκείνα τα τρία χρόνια επικρατούσαν ευνοϊκές καιρικές συνθήκες χωρίς

¹⁰ Απόσπασμα βιβλίου δημοσιευμένο στο περιοδικό *Chengming*, με έδρα το Χονγκ Κονγκ (www.chengmingmag.com), τεύχος Οκτωβρίου, 1996.

¹¹ Το Μεγάλο Άλμα προς τα Εμπρός (1958-1960) ήταν μια εκστρατεία του Κ.Κ.Κ. για να ενισχύσει τις βιομηχανίες της Κίνας, ιδιαίτερα τη χαλυβουργία. Θεωρείται ευρέως ως μεγάλη οικονομική καταστροφή.

¹² Δημοσιεύτηκε τον Φεβρουάριο του 1994, εκδόσεις *Red Flag Publishing House*.

καθόλου μαζικές φυσικές καταστροφές όπως πλημμύρα, ξηρασία, τυφώνας, τσουνάμι, σεισμός, παγετός, χαλάζι ή ακρίδες. Η «καταστροφή» προκλήθηκε εξ ολοκλήρου από τον άνθρωπο. Το Μεγάλο Άλμα προς τα εμπρός απαιτούσε καθένας στην Κίνα να ασχοληθεί με τη σιδηρουργία, αναγκάζοντας τους αγρότες να εγκαταλείψουν τις σοδειές τους. Πέρα από αυτό, οι αξιωματούχοι σε κάθε περιοχή κλιμάκωσαν τις αξιώσεις τους στην απόδοση των καλλιεργειών. Ο Χε Γι-Ραν, ο πρώτος γραμματέας της Επιτροπής Κόμματος του νομαρχιακού διαμερίσματος Λιουτζόου, κατασκεύασε μόνος του τη συγκλονιστική παραγωγή «65.000 χιλιόγραμμων ρυζιού ορυζώνα ανά “μου”¹³» στο νομό Χουαντζιάνγκ. Αυτό ήταν αμέσως μετά την ολομέλεια του Λουσάν, όταν η «αντιδεξιά κίνηση» του Κ.Κ.Κ. διαδόθηκε σε ολόκληρη τη χώρα. Προκειμένου να καταδειχθεί ότι το Κ.Κ.Κ. ήταν σωστό, οι συγκομιδές απαλλοτριώθηκαν από την κυβέρνηση ως μια μορφή φορολογίας για αυτό το υπέρογκο ποσοστό παραγωγής. Συνεπώς, τα δελτία τροφίμων σιταριού, οι σπόροι και τα βασικά τρόφιμα των αγροτών όλα δημεύθηκαν. Όταν η απαίτηση αυτή δεν μπορούσε να ικανοποιηθεί ξανά, οι αγρότες κατηγορούνταν ότι έκρυβαν τις συγκομιδές τους.

Ο Χε Γι-Ραν είπε κάποτε ότι πρέπει να προσπαθήσουν να πάρουν την πρώτη θέση στον ανταγωνισμό για υψηλότερη παραγωγή ανεξάρτητα από το πόσοι άνθρωποι θα πέθαιναν στο Λιουτζόου. Μερικοί αγρότες στερήθηκαν τα πάντα, κρατώντας μόνο μερικές χούφτες ρύζι που έκρυβαν στη λεκάνη της τουαλέτας. Η επιτροπή του Κόμματος στην περιοχή Σουνλέ, στο νομό Χουαντζιάνγκ έδωσε την εντολή να απαγορεύεται ακόμη και το μαγείρεμα, αποτρέποντας τους αγρότες να καταναλώνουν τις σοδιές. Οι πολιτοφύλακες περιπολούσαν όλη νύχτα. Εάν έβλεπαν να βγαίνει φως από φωτιά, έκαναν επιδρομή και έρευνα. Πολλοί αγρότες δεν τολμούσαν ούτε να μαγειρέψουν εδώδιμα αγριόχορτα ή φλοιούς, και πέθαιναν από την πείνα.

Ιστορικά, σε περιόδους πείνας, η κυβέρνηση παρείχε κουάκερ ρυζιού, διένειμε τις συγκομιδές και έδινε τη δυνατότητα στα θύματα να γλιτώσουν από την πείνα. Το Κ.Κ.Κ., εντούτοις, θεώρησε την αποφυγή της πείνας ντροπή για το γόητρο του Κόμματος, και διέταξε τους πολιτοφύλακες να βάλουν οδοφράγματα για να αποτρέψουν τα θύματα να γλιτώσουν την πείνα. Όταν οι αγρότες έφτασαν από την πείνα να αρπάζουν δημητριακά από τις αποθήκες σιταριού, το Κ.Κ.Κ. διέταξε να ανοίξουν πυρ κατά του πλήθους για να καταστείλει τη λεηλασία. Έπειτα ονόμασε εκείνους που σκοτώθηκαν αντεπαναστατικά στοιχεία. Μεγάλος αριθμός αγροτών πέθαναν από την πείνα σε πολλές επαρχίες, συμπεριλαμβανομένων των επαρχιών Γκανσού, Σάντονγκ, Χενάν, Άνχουϊ, Χούμπεϊ, Χουνάν, Σιτσουάν και Γκουανγκσί. Ακόμα, οι πεινασμένοι αγρότες αναγκάστηκαν να συμμετέχουν σε εργασίες άρδευσης, στην κατασκευή φραγμάτων και στη σιδηρουργία. Πολλοί έπεφταν κάτω από την εξάντληση όταν εργάζονταν και δεν ξανασηκώνονταν ποτέ. Στο τέλος, εκείνοι που έμεναν ζωντανοί δεν είχαν δύναμη ούτε τους νεκρούς να θάψουν. Πολλά χωριά έσβησαν εντελώς, αφού οι οικογένειες πέθαιναν από την πείνα ή μια μετά την άλλη.

Σε σοβαρότερες περιόδους πείνας στην ιστορία της Κίνας πριν από το Κ.Κ.Κ., υπήρξαν περιπτώσεις στις οποίες οι οικογένειες αντάλλασαν τα παιδιά τους και τα έτρωγαν, αλλά κανένας δεν έφαγε ποτέ τα δικά του παιδιά. Υπό την κυριαρχία του Κ.Κ.Κ., εντούτοις, άνθρωποι κατέληγαν να τρώνε εκείνους που πέθαιναν, να κανιβαλίζουν εκείνους που τρέπονταν σε φυγή από άλλες περιοχές, και ακόμη να σκοτώνουν και να τρώνε τα ίδια τους τα παιδιά. Ο συγγραφέας Σα Τσινγκ απεικόνισε αυτή τη σκηνή στο βιβλίο του *Yi Xi Da Di Wan (An Obscure Land of Bayou – Μια σκοτεινή γη του βάλτου)*: «Στην οικογένεια ενός αγρότη, ένας πατέρας έμεινε μόνο με το γιο και την κόρη του κατά τη διάρκεια της Μεγάλης

¹³ Κινεζική μονάδα μέτρησης εδάφους. 1 “μου” = 0,165 στρέμματα.

Πείνας. Μια ημέρα, ο πατέρας έδωξε την κόρη από το σπίτι. Όταν επέστρεψε, δεν μπορούσε να βρει το μικρότερο αδελφό της, αλλά είδε άσπρο λάδι να επιπλέει στο καζάνι και έναν σωρό κόκαλα δίπλα στη σόμπα. Αρκετές ημέρες αργότερα, ο πατέρας πρόσθεσε περισσότερο νερό στο δοχείο, και κάλεσε την κόρη του να έρθει πιο κοντά. Το κορίτσι φοβόταν, και παρακάλεσε τον πατέρα του έξω από την πόρτα: “Μπαμπά, σε παρακαλώ μη με φας. Μπορώ να μαζεύω καυσόξυλα και να σου μαγειρεύω. Εάν με φας, κανένας άλλος δεν θα το κάνει αυτό για σένα”».

Η τελική έκταση και ο αριθμός τραγωδιών όπως η παραπάνω είναι άγνωστοι. Το Κ.Κ.Κ. τις παραποίησε παρουσιάζοντάς τις σαν μια μεγαλειώδη δόξα, υποστηρίζοντας ότι οδηγούσε το λαό να αντιμετωπίσει με θάρρος τις «φυσικές καταστροφές» και συνέχισε να επαινεί τον εαυτό του ως «μεγάλο, λαμπρό και σωστό».

Μετά τη συνεδρίαση της ολομέλειας στο Λουσάν το 1959, ο στρατηγός Πενγκ Ντε-Χουάι αποποιήθηκε της εξουσίας του για να μιλήσει ανοιχτά υπέρ του λαού. Μια ομάδα κυβερνητικών υπαλλήλων και στελεχών που τόλμησαν να πουν την αλήθεια αποπέμφθηκαν από τις θέσεις τους, τέθηκαν υπό κράτηση ή έγινε έρευνα για αυτούς. Ύστερα από αυτό, κανείς δεν τολμούσε να πει την αλήθεια. Κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Πείνας, αντί να λένε την αλήθεια, οι άνθρωποι απέκρυπταν την αλήθεια σχετικά με τους θανάτους από την πείνα, προκειμένου να προστατέψουν τις θέσεις τους. Η επαρχία Γκανσού αρνήθηκε ακόμη και την επισιτιστική βοήθεια από την επαρχία Σαανσί, με τον ισχυρισμό ότι η Γκανσού είχε πολύ μεγάλο πλεόνασμα τροφίμων.

Αυτή η Μεγάλη Πείνα ήταν επίσης μια δοκιμή καταλληλότητας για τα στελέχη του ΚΚΚ. Σύμφωνα με τα κριτήρια του Κ.Κ.Κ., τα στελέχη που είχαν αντισταθεί στο να πουν την αλήθεια παρά τις δεκάδες εκατομμύρια θανάτους από την πείνα ήταν βεβαίως «κατάλληλα». Με αυτή τη δοκιμή, το Κ.Κ.Κ. θεωρούσε ότι πλέον τίποτα, είτε ανθρώπινα συναισθήματα είτε θεϊκές αρχές, δεν θα μπορούσε να αποτελέσει συνειδησιακό βάρος που θα απέτρεπε αυτά τα στελέχη από το να ακολουθήσουν τη γραμμή του Κόμματος. Μετά τη Μεγάλη Πείνα, οι αρμόδιοι επαρχιακοί υπάλληλοι συμμετείχαν μόνο στην τυπικότητα της αυτοκριτικής. Ο Λι Τζινγκ-Τσουάν, γραμματέας του Κ.Κ.Κ. στην επαρχία Σιτσουάν όπου εκατομμύρια άνθρωποι πέθαναν από την πείνα, προήχθη στη θέση του πρώτου γραμματέα του γραφείου νοτιοδυτικής περιφέρειας του ΚΚΚ.

Από την Πολιτιστική Επανάσταση και τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν στο Φάλουν Γκονγκ

Η Πολιτιστική Επανάσταση προωθήθηκε τυπικά στις 16 Μαΐου 1966 και διάρκεσε έως το 1976. Αυτή η περίοδος χαρακτηρίστηκε «δεκαετής καταστροφή» ακόμη και από το ίδιο το ΚΚΚ. Αργότερα σε μια συνέντευξη σε έναν Γιουγκοσλάβο δημοσιογράφο, ο Χου Γιάο-Μπανγκ, πρώην γενικός γραμματέας του Κόμματος είπε: «Εκείνη την περίοδο σχεδόν 100 εκατομμύρια άνθρωποι ενοχοποιήθηκαν, δηλαδή το 1/10 του πληθυσμού της Κίνας».

Το βιβλίο *Facts of the Political Campaigns after the Founding of the People's Republic of China* (Γεγονότα των πολιτικών εκστρατειών μετά την ίδρυση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας) ανέφερε ότι «τον Μάιο του 1984, ύστερα από 31 μήνες εντατικής έρευνας, επαλήθευσης και επανυπολογισμού από την Κεντρική Επιτροπή του Κ.Κ.Κ., οι αριθμοί σχετικά με την Πολιτιστική Επανάσταση ήταν: πάνω από 4.2 εκατομμύρια άνθρωποι τέθηκαν υπό κράτηση και έγινε έρευνα για αυτούς, πάνω από 1.728.000 άνθρωποι πέθαναν από

αφύσικα αίτια, πάνω από 135.000 άνθρωποι χαρακτηρίστηκαν αντεπαναστάτες και εκτελέστηκαν, πάνω από 237.000 άνθρωποι σκοτώθηκαν, πάνω από 7.030.000 έμειναν ανάπηροι από τις ένοπλες επιθέσεις και 71.200 οικογένειες καταστράφηκαν». Οι στατιστικές που συλλέχθηκαν από τα αρχεία των νομών δείχνουν ότι 7.730.000 άνθρωποι πέθαναν από αφύσικα αίτια στη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης.

Εκτός του ότι οι άνθρωποι ξυλοκοπούνταν μέχρι θανάτου, η αρχή της Πολιτιστικής Επανάστασης προκάλεσε επίσης ένα κύμα αυτοκτονιών. Πολλοί διάσημοι διανοούμενοι, συμπεριλαμβανομένων των Λάο Σε, Φου Λέι, Τζιαν Μπο-Τζαν, Γου Χαν και Τσου Αν-Πινγκ, όλοι τερμάτισαν τη ζωή τους στην αρχή της Πολιτιστικής Επανάστασης.

Η Πολιτιστική Επανάσταση ήταν η πιο φρενήρης ακραία αριστερή περίοδος στην Κίνα. Οι δολοφονίες έγιναν ένας ανταγωνιστικός τρόπος να εκτεθεί η επαναστατική θέση κάποιου, έτσι η σφαγή των «ταξικών εχθρών» ήταν εξαιρετικά σκληρή και βάνανυση.

Η πολιτική «της μεταρρύθμισης και του ανοίγματος» προώθησε ιδιαίτερα τη ροή των πληροφοριών, η οποία κατέστησε δυνατό για πολλούς ξένους δημοσιογράφους να επιβεβαιώσουν τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν το 1989 και αναφορές που έδειχναν τανκ να καταδιώκουν και να συντρίβουν φοιτητές πανεπιστημίων.

Δέκα χρόνια αργότερα, στις 20 Ιουλίου 1999, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν άρχισε την καταστολή του Φάλουν Γκονγκ. Μέχρι το τέλος του 2002, εσωτερικές πληροφορίες από κυβερνητικές πηγές στην ηπειρωτική Κίνα επιβεβαίωσαν την συγκάλυψη πάνω από 7.000 θανάτων στα κρατητήρια, στα στρατόπεδα καταναγκαστικών έργων, στις φυλακές και στα ψυχιατρεία, με μέσο όρο επτά νεκρούς ημερησίως.

Σήμερα το Κ.Κ.Κ. τείνει να σκοτώνει πολύ λιγότερο απ' ό,τι στο παρελθόν όπου δολοφονούνταν εκατομμύρια ή δεκάδες εκατομμύρια. Υπάρχουν δύο σημαντικοί λόγοι για αυτό. Αφενός, το Κόμμα έχει στρεβλώσει το νου του κινεζικού λαού με τον πολιτισμό του Κόμματος, ώστε τώρα είναι πιο ενδοτικοί και κυνικοί. Αφετέρου, λόγω της υπερβολικής δωροδοκίας και της κατάχρησης των υπαλλήλων του Κ.Κ.Κ., η κινεζική οικονομία έχει γίνει ένας «τύπος οικονομίας από μετάγγιση», και εξαρτάται ουσιαστικά από το ξένο κεφάλαιο για την οικονομική της ανάπτυξη και την κοινωνική σταθερότητα. Το Κ.Κ.Κ. θυμάται ζωντανά τις οικονομικές κυρώσεις που ακολούθησαν τη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν, και ξέρει ότι οι ανοικτές δολοφονικές ενέργειες θα οδηγούσαν σε απόσυρση του ξένου κεφαλαίου, γεγονός που θα έβαζε σε κίνδυνο το ολοκληρωτικό καθεστώς του.

Εντούτοις, το Κ.Κ.Κ. ποτέ δεν σταμάτησε τις σφαγές στο παρασκήνιο, αλλά το σημερινό Κ.Κ.Κ. δεν κάνει καμία προσπάθεια να κρύψει τις αιματηρές αποδείξεις.

II. Εξαιρετικά σκληροί τρόποι

Όλα όσα κάνει το Κ.Κ.Κ. εξυπηρετούν έναν και μόνο σκοπό: το κέρδος και τη διατήρηση της εξουσίας. Η δολοφονία είναι ένας πολύ σημαντικός τρόπος για να διατηρηθεί το Κ.Κ.Κ. στην εξουσία. Όσο περισσότεροι άνθρωποι σκοτώνονταν και όσο σκληρότερες οι δολοφονίες, τόσο μεγαλύτερη η δυνατότητά του να τρομοκρατεί. Τέτοιος τρόμος άρχισε πριν από το Σινο-ιαπωνικό πόλεμο.

Σφαγή στη βόρεια Κίνα κατά τη διάρκεια του Σινο-ιαπωνικού πολέμου

Όταν συνέστηκε το βιβλίο *Enemy Within* του Πατέρα Ρέυμοντ Τζ. ντε Τζέγκερ και της Ιρίν Κόρμπαλλυ Κουν¹⁴, ο πρώην Πρόεδρος των Η.Π.Α. Χούβερ σχολίασε ότι εξέθετε τον αποκάλυπτο τρόπο των κομμουνιστικών κινήσεων. Θα το σύστηνε σε όποιον ήταν πρόθυμος να αντιληφθεί μια τέτοια κακή δύναμη σε αυτόν τον κόσμο.

Σε αυτό το βιβλίο, ο ντε Τζέγκερ εξιστορούσε πώς το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιούσε τη βία για να τρομοκρατεί τον κόσμο ώστε να υποταχθεί σε αυτό. Για παράδειγμα, μια μέρα το Κ.Κ.Κ. απαίτησε να πάνε όλοι στην πλατεία στο χωριό. Οι δάσκαλοι οδήγησαν τα παιδιά από το σχολείο στην πλατεία. Ο σκοπός της συγκέντρωσης ήταν να παραστούν στη δολοφονία δεκατριών νεαρών πατριωτών ανδρών. Αφότου αναγγέλθηκαν οι κατασκευασμένες κατηγορίες ενάντια στα θύματα, το Κ.Κ.Κ. διέταξε την τρομαγμένη δασκάλα να καθοδηγήσει τα παιδιά να τραγουδήσουν πατριωτικά τραγούδια. Στη σκηνή δεν εμφανίζονταν ανάμεσα στα τραγούδια χορευτές, αλλά ένας εκτελεστής με ένα αιχμηρό μαχαίρι στα χέρια του. Ο εκτελεστής ήταν ένας άγριος, γερός νέος κομμουνιστής στρατιώτης με δυνατά χέρια. Ο στρατιώτης πήγε πίσω από το πρώτο θύμα, σήκωσε γρήγορα το μεγάλο αιχμηρό μαχαίρι και το κατέβασε προς τα κάτω, και το πρώτο κεφάλι έπεσε στο έδαφος. Το αίμα πετάχτηκε σαν πίδακας, καθώς το κεφάλι κύλησε στο έδαφος. Το υστερικό τραγούδι των παιδιών μετατράπηκε σε χαοτικές κραυγές και κλάματα. Η δασκάλα κράτησε το ρυθμό, προσπαθώντας να συνεχιστεί το τραγούδι. Τα καμπανάκι της δασκάλας ακουγόταν να ηχεί ξανά και ξανά στο χάος.

Ο εκτελεστής χτύπησε 13 φορές, και 13 κεφάλια έπεσαν στο έδαφος. Έπειτα από αυτό, ήρθαν πολλοί κομμουνιστές στρατιώτες, άνοιξαν τα στήθη των θυμάτων και έβγαλαν έξω τις καρδιές τους για φαγοπότι. Όλη αυτή η βιαιότητα έλαβε χώρα μπροστά στα παιδιά. Τα παιδιά χλώμιασαν από τον τρόμο, και μερικά έκαναν εμετό. Η δασκάλα επέπληξε τους στρατιώτες, και στοίχισε τα παιδιά για την επιστροφή στο σχολείο.

Ύστερα από αυτό, ο πατέρας ντε Τζέγκερ έβλεπε συχνά παιδιά να εξαναγκάζονται να παρίστανται σε δολοφονίες. Τα παιδιά συνήθισαν τις αιματηρές σκηνές και αναισθητοποιούνταν στις δολοφονίες. Μερικά άρχισαν ακόμη και να τις απολαμβάνουν με ενθουσιασμό.

Όταν το Κ.Κ.Κ. θεώρησε ότι μια απλή δολοφονία δεν προκαλούσε πλέον τρόμο και δεν ήταν αρκετά διεγερτική, εφηύρε κάθε είδους σκληρό βασανιστήριο. Για παράδειγμα, ανάγκαζε κάποιον να καταπιεί πολύ αλάτι χωρίς να τον αφήνει να πει καθόλου νερό – το θύμα υπέφερε μέχρι που πέθαινε από τη δίψα. Επίσης, έγδυνε κάποιον και τον ανάγκαζε να κυλήσει το σώμα του πάνω σε σπασμένα γυαλιά, ή δημιουργούσε μια τρύπα σε έναν παγωμένο ποταμό το χειμώνα, κι έπειτα έριχνε το θύμα στην τρύπα –το θύμα είτε πάγωνε και πέθαινε είτε πνιγόταν.

Ο ντε Τζέγκερ έγραψε ότι ένα μέλος του Κ.Κ.Κ. στην επαρχία Σανσί εφηύρε φοβερά βασανιστήρια. Μια ημέρα όταν περιφερόταν στην πόλη, σταμάτησε μπροστά από ένα εστιατόριο και κοίταζε επίμονα ένα μεγάλο καζάνι. Αργότερα αγόρασε διάφορα πελώρια καζάνια, και συνέλαβε αμέσως μερικούς ανθρώπους που ήταν ενάντια στο κομμουνιστικό Κόμμα. Κατά τη διάρκεια της εσπευσμένης δοκιμής, γέμισε με νερό τα καζάνια και τα έβαλε να βράσουν. Τρία θύματα ήταν γυμνά και τα έριξαν μέσα για να βράσουν μέχρι θανάτου. Στο

¹⁴ De Jaegher, Raymond J., *Enemy Within*. Guild Books, Catholic Polls, Incorporated (1968).

Πίνγκσαν, ο ντε Τζέγκερ επιβεβαίωσε ότι ένας πατέρας γδάρθηκε ζωντανός. Τα μέλη του Κ.Κ.Κ. ανάγκασαν το γιο του να παρίσταται και να συμμετέχει στα απάνθρωπα βασανιστήρια, για να δει τον πατέρα του να πεθαίνει με βασανιστικό πόνο και να ακούει τις κραυγές του. Τα μέλη του Κ.Κ.Κ. έχυσαν ξίδι και οξύ επάνω στο σώμα του πατέρα και έπειτα ξεφλούδισαν όλο του το δέρμα. Άρχισαν από την πλάτη, κατόπιν τους ώμους και σύντομα έφυγε το δέρμα από ολόκληρο το σώμα του, αφήνοντας άθικτο μόνο το δέρμα στο κεφάλι. Ο πατέρας του πέθανε σε λίγα λεπτά.

Ο Κόκκινος Τρόμος κατά τη διάρκεια του «κόκκινου Αυγούστου» και του κανιβαλισμού στην επαρχία Γκουανγκσί

Αφότου κέρδισε τον απόλυτο έλεγχο της χώρας, το Κ.Κ.Κ. δεν έβαλε τέλος στην άσκηση βίας του. Κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης, αυτή η βία έγινε χειρότερη.

Στις 18 Αυγούστου 1966, ο Μάο συναντήθηκε με αντιπροσώπους της Ερυθροφρουράς στον πύργο της πλατείας Τιενανμέν. Η Σονγκ Μπιν-Μπιν, κόρη του κομμουνιστή ηγέτη Σονγκ Ρεν-Τσιονγκ, έβαλε στον Μάο ένα περιβραχιόνιο με το έμβλημα της Ερυθροφρουράς. Όταν ο Μάο έμαθε το όνομα της Σονγκ Μπιν-Μπιν, που σημαίνει ήρεμος και ευγενικός, είπε: «Χρειαζόμαστε περισσότερη βία». Η Σονγκ έκτοτε άλλαξε το όνομά της σε Σονγκ Γιαο-Γου (που σημαίνει «θέλω βία»).

Οι βίαιες ένοπλες επιθέσεις σύντομα επεκτάθηκαν σε ολόκληρη τη χώρα. Η νεότερη γενεά που εκπαιδεύτηκε στον κομμουνιστικό αθεϊσμό δεν είχε κανένα φόβο ή ανησυχία. Υπό την άμεση ηγεσία του Κ.Κ.Κ. και υπό τις οδηγίες του Μάο, οι Ερυθροφρουροί, όντας φανατικοί, ανίδεοι και υπεράνω του νόμου οι ίδιοι, άρχισαν να χτυπούν τον κόσμο και να λεηλατούν σπίτια σε εθνικό επίπεδο. Σε πολλές περιοχές, οι «πέντε μαύρες τάξεις» (γαιοκτήμονες, πλούσιοι αγρότες, αντεπαναστάτες, κακοποιά στοιχεία και δεξιοί) και τα μέλη των οικογενειών τους ξεριζώθηκαν σύμφωνα με μια πολιτική γενοκτονίας. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν ο νομός Ντασίνγκ κοντά στο Πεκίνο, όπου από τις 27 Αυγούστου έως την 1η Σεπτεμβρίου του 1966, συνολικά 325 άνθρωποι σκοτώθηκαν σε 48 κολεκτίβες των 13 ατόμων. Ο μεγαλύτερος που σκοτώθηκε ήταν 80 χρονών και ο μικρότερος μόνο 38 ημερών. Είκοσι δύο ολόκληρες οικογένειες ξεκληρίστηκαν.

Ο ξυλοδαρμός μέχρι θανάτου ήταν μια συνηθισμένη σκηνή. Στην οδό Σάταν, μια ανδρική ομάδα Ερυθροφρουρών βασάνισε μια ηλικιωμένη γυναίκα με μεταλλικές αλυσίδες και δερμάτινες ζώνες, μέχρι που εκείνη δεν μπορούσε να κινηθεί πια, και κατόπιν μια γυναικεία ομάδα Ερυθροφρουράς πήδησε στο σώμα της πατώντας δυνατά στο στομάχι της. Η ηλικιωμένη γυναίκα πέθανε επί τόπου... Κοντά στο Τσονγκγουενμένγκ, όταν η Ερυθροφρουρά έψαχνε το σπίτι της συζύγου ενός «γαιοκτήμονα», ανάγκασε κάθε γείτονα να φέρει ένα δοχείο με βραστό νερό και το έριξαν μέσα από τον γιακά της ηλικιωμένης κυρίας έως ότου το σώμα της κάηκε. Αρκετές ημέρες αργότερα, η ηλικιωμένη κυρία βρέθηκε νεκρή στο δωμάτιο, με το σώμα της καλυμμένο από σκουλήκια... Υπήρχαν πολλοί διαφορετικοί τρόποι δολοφονίας, συμπεριλαμβανομένου του χτυπήματος με ρόπαλα μέχρι θανάτου, του τεμαχισμού με δρεπάνια και του στραγγαλισμού με σχοινιά... Ο τρόπος να σκοτώνουν μωρά ήταν ο πιο βάνανσος: «ο δολοφόνος πάτησε πάνω στο ένα πόδι του μωρού και τράβηξε το άλλο πόδι, σχίζοντας το μωρό στη μέση» (*Investigation of Daxing Massacre* του Γιου Λουο-Γουέν)¹⁵.

¹⁵ Η Σφαγή στο Ντασίνγκ συνέβη τον Αύγουστο του 1966 κατά την αλλαγή του γραμματέα του Κόμματος του Πεκίνου. Εκείνη την περίοδο, έγινε μια ομιλία του υπουργού Δημοσίας Ασφαλείας, Σιε Φου-Τζί, σε μια συνεδρίαση με το Γραφείο Δημοσίας Ασφαλείας του Πεκίνου για ουδεμία επέμβαση

Ο κανιβαλισμός στο Γκουανγκσί ήταν ακόμα πιο απάνθρωπος από τη σφαγή στο Ντασίνγκ. Ο Τζενγκ Ι, συγγραφέας του βιβλίου *Scarlet Memorial*, περιέγραψε ότι ο κανιβαλισμός εξελισσόταν σε τρία στάδια¹⁶.

Το πρώτο ήταν το αρχικό στάδιο, όταν ο τρόμος ήταν συγκαλυμμένος και θλιβερός. Τα αρχεία των νομών τεκμηρίωσαν μια χαρακτηριστική σκηνή: τα μεσάνυχτα, οι δολοφόνοι ανίχνευαν για να βρουν το θύμα τους και να το ανοίξουν για να αφαιρέσουν την καρδιά και το συκώτι του. Επειδή ήταν άπειροι και φοβισμένοι, έπαιρναν τον πνεύμονά του κατά λάθος, τον οποίο κατόπιν έπρεπε να επιστρέψουν. Μόλις μαγείρευαν την καρδιά και το συκώτι, μερικοί άνθρωποι έφερναν ποτό από το σπίτι, κάποιοι έφερναν καρυκεύματα, και έπειτα όλοι οι δολοφόνοι έτρωγαν τα ανθρώπινα όργανα σιωπηλά υπό το φως της φωτιάς στο φούρνο.

Το δεύτερο στάδιο ήταν η κορύφωση, όταν ο τρόμος έγινε πλέον ανοικτός και δημόσιος. Σε αυτό το στάδιο, παλαίμαχοι δολοφόνοι, που είχαν πείρα στο πώς να αφαιρούν τις καρδιές και τα συκώτια ενώ το θύμα ήταν ακόμα ζωντανό, δίδασκαν και σε άλλους, τελειοποιώντας τις τεχνικές τους. Για παράδειγμα, όταν άνοιγαν ένα ζωντανό άτομο, οι δολοφόνοι χρειαζόταν απλώς να κάνουν έναν σταυρό στην κοιλιά του θύματος, να πατήσουν στο σώμα του (εάν το θύμα ήταν δεμένο σε δέντρο, οι δολοφόνοι θα χτυπούσαν το χαμηλότερο μέρος της κοιλιάς του με το γόνατο), και η καρδιά και τα άλλα όργανα απλώς θα έβγαιναν έξω. Ο επικεφαλής δολοφόνος δικαιούταν την καρδιά, το συκώτι και τα γεννητικά όργανα, ενώ οι άλλοι θα έπαιρναν ό,τι απέμενε. Όμως αυτές οι τραγικές σκηνές εξωραϊστήκαν με σημαίες και συνθήματα.

Το τρίτο στάδιο ήταν σκέτη παράνοια. Ο κανιβαλισμός έγινε μια μαζική διαδεδομένη κίνηση. Στο νομό Γουσιουέν, σαν άγρια σκυλιά που τρώνε πτώματα κατά τη διάρκεια μιας επιδημίας, οι άνθρωποι έτρωγαν μετά μανίας άλλους ανθρώπους. Συχνά τα θύματα πρώτα «επικρίνονταν δημόσια», γεγονός που πάντα που ακολουθούνταν από δολοφονία, και έπειτα κανιβαλίζονταν. Μόλις το θύμα έπεφτε στο έδαφος, νεκρό ή ζωντανό, οι άνθρωποι έβγαζαν έξω τα μαχαίρια που είχαν μαζί τους και περιέβαλλαν το θύμα, κόβοντας οποιοδήποτε μέρος του σώματος μπορούσαν. Σε αυτή τη φάση, οι απλοί πολίτες όλοι συμμετείχαν στον κανιβαλισμό. Ο τυφώνας της «πάλης των τάξεων» πήρε μακριά οποιαδήποτε αίσθηση αμαρτίας και ανθρωπιάς από το μυαλό των ανθρώπων. Ο κανιβαλισμός διαδόθηκε όπως μια επιδημία, και οι άνθρωποι απολάμβαναν τις κανιβαλιστικές γιορτές. Οποιοδήποτε μέρος του ανθρώπινου σώματος ήταν φαγώσιμο, συμπεριλαμβανομένης της καρδιάς, του κρέατος, του συκωτιού, των νεφρών, των αγκώνων, των ποδιών και των τενόντων. Τα ανθρώπινα σώματα μαγειρεύονταν με πολλούς διαφορετικούς τρόπους, όπως βράσιμο, βράσιμο στον ατμό, τηγάνισμα, ψήσιμο και ψήσιμο στα κάρβουνα... Οι άνθρωποι έπιναν ποτό ή κρασί και έπαιζαν παιχνίδια τρώγοντας ανθρώπινα σώματα. Κατά τη διάρκεια της κορύφωσης αυτής της κίνησης, ακόμη και το κυλικείο του υψηλότερου κυβερνητικού οργανισμού, η Επαναστατική Επιτροπή του νομού Γουσιουέν, πρόσφερε ανθρώπινα πιάτα.

Οι αναγνώστες δεν πρέπει να σκεφτούν εσφαλμένα ότι ένα τέτοιο πανηγύρι κανιβαλισμού

στις ενέργειες των Ερυθροφρουρών ενάντια στις «πέντε μαύρες τάξεις». Αυτή η ομιλία αναμεταδόθηκε σύντομα σε μια συνεδρίαση της Μόνιμης Επιτροπής του Γραφείου Δημοσίας Ασφαλείας του Ντασίνγκ. Μετά τη συνεδρίαση, το Γραφείο Δημοσίας Ασφαλείας ανέλαβε αμέσως δράση και έκανε ένα πλάνο για να υποκινήσει τις μάζες στο Ντασίνγκ να σκοτώσουν τις «πέντε μαύρες τάξεις».

¹⁶ Τζενγκ Ι, *Scarlet Memorial* (Ταϊπέι: Κινεζικός Τηλεοπτικός Εκδοτικός Οίκος, 1993). Αυτό το βιβλίο είναι επίσης διαθέσιμο στα Αγγλικά: *Scarlet Memorial: Tales of Canibalism in Modern China*, Ι Τζενγκ (Yi Zheng), μετάφραση-επιμέλεια Τ. Π. Σάουμ (Boulder, Colorado: Westview Type, 1998.)

ήταν καθαρά μια ανοργάνωτη συμπεριφορά του λαού. Το Κ.Κ.Κ. ήταν μια ολοκληρωτική οργάνωση που έλεγχε κάθε κύτταρο της κοινωνίας. Χωρίς την ενθάρρυνση και το χειρισμό του Κ.Κ.Κ., η κίνηση κανιβαλισμού σε καμιά περίπτωση δεν θα μπορούσε να συμβεί.

Ένα τραγούδι γραμμένο από το Κ.Κ.Κ. και εγκωμιαστικό του ιδίου λέει: «Η παλιά κοινωνία¹⁷ μετέτρεψε τους ανθρώπους σε φαντάσματα, η νέα κοινωνία μετέτρεψε τα φαντάσματα σε ανθρώπους». Εντούτοις, αυτές οι δολοφονίες και οι κανιβαλιστικές γιορτές μάς λένε ότι το Κ.Κ.Κ. μπορούσε να μετατρέψει έναν άνθρωπο σε τέρας ή διάβολο, επειδή το ίδιο το Κ.Κ.Κ. είναι σκληρότερο από οποιοδήποτε τέρας ή διάβολο.

Δίωξη του Φάλουν Γκονγκ

Καθώς ο λαός στην Κίνα περνάει στην εποχή των υπολογιστών και των διαστημικών ταξιδιών, και μπορεί να μιλήσει ιδιαιτέρως για τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ελευθερία και τη δημοκρατία, πολλοί άνθρωποι σκέφτονται ότι οι ανατριχιαστικές και φρικιαστικές αγριότητες ανήκουν στο παρελθόν. Το Κ.Κ.Κ. έχει φορέσει τον πολιτικό του μανδύα και είναι έτοιμο να συνδεθεί με τον κόσμο.

Αλλά αυτό απέχει πολύ από την αλήθεια. Όταν το Κ.Κ.Κ. ανακάλυψε ότι υπάρχει μια ομάδα που δεν φοβάται τα σκληρά του βασανιστήρια και τις δολοφονίες, τα μέσα που χρησιμοποιούσε έγιναν ακόμα πιο μανιώδη. Η ομάδα που έχει διωχτεί κατ' αυτόν τον τρόπο είναι το Φάλουν Γκονγκ.

Η βία των Ερυθροφρουρών και ο κανιβαλισμός στην επαρχία Γκουανγκσί στόχευαν στην εξάλειψη του σώματος του θύματος, δολοφονώντας κάποιον σε λίγα λεπτά ή αρκετές ώρες. Οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ διώκονται για να αναγκαστούν να εγκαταλείψουν την πίστη τους «στην αλήθεια, την καλοσύνη και την ανεκτικότητα». Επίσης, τα σκληρά βασανιστήρια συχνά διαρκούν αρκετές ημέρες, αρκετούς μήνες, ακόμα και αρκετά χρόνια. Υπολογίζεται ότι περισσότεροι από 10.000 ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ έχουν πεθάνει από τα βασανιστήρια.

Οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ που υπέστησαν κάθε είδους βασανιστήρια και γλίτωσαν από το στόμα του λύκου έχουν καταγράψει περισσότερες από 100 σκληρές μεθόδους βασανιστηρίων, ενώ οι ακόλουθες είναι μόνο μερικά παραδείγματα.

Ο σκληρός ξυλοδαρμός είναι η συνηθέστερα χρησιμοποιούμενη μέθοδος βασανιστηρίων για τους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ. Η αστυνομία και οι διευθυντές των φυλακών κτυπούν οι ίδιοι τους ασκούμενους υποκινώντας έτσι άλλους φυλακισμένους να κάνουν το ίδιο. Πολλοί ασκούμενοι έχουν κουραθεί από τους ξυλοδαρμούς, οι εξωτερικοί ιστοί των αυτιών τους έχουν κοπεί, οι βολβοί των ματιών τους έχουν συντριβεί, τα δόντια και το κρανίο τους έχουν σπάσει, η σπονδυλική στήλη, τα οστά της θωρακικής κοιλότητας, η κλείδα, η λεκάνη, τα χέρια και τα πόδια τους έχουν σπάσει, τα χέρια και τα πόδια έχουν ακρωτηριαστεί. Μερικοί βασανιστές έχουν σφίξει αλύπητα τους όρχεις των ασκουμένων και έχουν χτυπήσει γεννητικές περιοχές των γυναικών. Εάν οι ασκούμενοι δεν ενέδιδαν, οι βασανιστές συνέχιζαν το ξύλο μέχρι που σχιζόταν το δέρμα και άνοιγε η σάρκα. Τα σώματα των ασκουμένων, από τα βασανιστήρια, έχουν εντελώς παραμορφωθεί και καλυφθεί με αίμα, όμως οι φρουροί χύνουν ακόμα και αλμυρό νερό πάνω τους και τους υποβάλλουν σε ηλεκτροσόκ. Η μυρωδιά

¹⁷ Η «παλαιά κοινωνία», όπως την αποκαλεί το Κ.Κ.Κ., αναφέρεται στην περίοδο πριν από το 1949 και η «νέα κοινωνία» αναφέρεται στην περίοδο μετά το 1949, όταν το Κ.Κ.Κ. ανέλαβε την εξουσία της χώρας.

του αίματος και της καμένης σάρκας καθώς και οι κραυγές αγωνίας είναι απερίγραπτες. Εν τω μεταξύ, οι βασανιστές χρησιμοποιούν και πλαστικές σακούλες για να καλύπτουν τα κεφάλια των ασκουμένων σε μία προσπάθεια να τους κάνουν να παραδοθούν από το φόβο της ασφυξίας.

Η ηλεκτροπληξία είναι μια άλλη μέθοδος που χρησιμοποιείται συνήθως στα κινεζικά στρατόπεδα καταναγκαστικών έργων για να βασανίζουν τους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ. Η αστυνομία χρησιμοποιεί ηλεκτρικές ράβδους για να πλήξει τα ευαίσθητα μέρη του σώματος των ασκουμένων, συμπεριλαμβανομένου του στόματος, της κορυφής του κεφαλιού, του στήθους, των γεννητικών οργάνων, των ισχίων, των μηρών, των πελμάτων των ποδιών, του στήθους των γυναικών και του πέους. Η αστυνομία έχει κλονίσει τους ασκούμενους με διάφορες ηλεκτρικές ράβδους ταυτόχρονα, έως ότου η καιγόμενη σάρκα να μυρίσει και τα τραυματισμένα μέρη να μελανιάσουν. Μερικές φορές, το κεφάλι και ο πρωκτός πλήττονταν συγχρόνως. Η αστυνομία έχει χρησιμοποιήσει συχνά δέκα ή και περισσότερες ηλεκτρικές ράβδους ταυτόχρονα για να πλήξει τους ασκούμενους για πολλή ώρα. Κανονικά μια ηλεκτρική ράβδος έχει δεκάδες χιλιάδες βολτ. Όταν γίνεται εκκένωση, εκπέμπει μπλε φως με έναν στατικό ήχο. Όταν το ηλεκτρικό ρεύμα περνά από το σώμα κάποιου, αισθάνεται σαν να καίγεται ή να τον δαγκώνουν φίδια. Κάθε κλονισμός είναι πολύ επίπονος όπως ένα δάγκωμα φιδιού. Το δέρμα του θύματος κοκκινίζει, ανοίγει και οι πληγές γεμίζουν πύο. Υπάρχουν και ισχυρότερες ράβδοι με υψηλότερη τάση που κάνουν το θύμα να αισθάνεται σαν να του χτυπούν το κεφάλι με σφυρί.

Η αστυνομία χρησιμοποιεί επίσης αναμμένα τσιγάρα για να κάψει τα χέρια των ασκούμενων, το πρόσωπο, τις πατούσες, το στήθος, την πλάτη, τις θηλές. Χρησιμοποιούν αναπτήρες για να κάψουν τα χέρια και τα γεννητικά όργανα των ασκούμενων. Ειδικά φτιαγμένες ράβδοι σιδήρου θερμαίνονται σε ηλεκτρικές σόμπες έως ότου γίνονται κατακόκκινες. Χρησιμοποιούνται έπειτα για να κάψουν τα πόδια των ασκούμενων. Η αστυνομία χρησιμοποιεί επίσης ξυλάνθρακα για να κάψει τα πρόσωπα των ασκούμενων. Η αστυνομία έκαψε έναν ασκούμενο μέχρι θανάτου, ο οποίος αφού είχε υπομείνει ήδη σκληρά βασανιστήρια, ανέπνεε ακόμα και είχε σφυγμό. Η αστυνομία μετά ισχυρίστηκε ότι ο θάνατός του ήταν «αυτοθυσία».

Η αστυνομία χτύπησε ασκούμενες στο στήθος και στη γεννητική περιοχή. Επίσης, ασκούμενες έχουν υποστεί βιασμούς. Επιπλέον, η αστυνομία τις έχει γδύσει και τις έχει ρίξει σε κελιά γεμάτα άνδρες φυλακισμένους που έπειτα τις βιάζουν. Έχουν χρησιμοποιήσει ηλεκτρικές ράβδους για να κλονίσουν τα στήθη και τα γεννητικά όργανά τους. Έχουν χρησιμοποιήσει αναπτήρες για να κάψουν τις θηλές τους, και έχουν τοποθετήσει ηλεκτρικές ράβδους στους κόλπους τους. Έχουν τοποθετήσει τέσσερις οδοντόβουρτσες στους κόλπους ασκούμενων και τις έτριψαν. Έχουν γαντζώσει τα ιδιωτικά μέρη τους με σιδερένιους γάντζους. Τα χέρια των ασκούμενων δένονται πίσω από την πλάτη τους, και οι θηλές τους γαντζώνονται σε ηλεκτροφόρα καλώδια.

Αναγκάζουν τους ασκούμενους του Φάλουν Γκονγκ να φορέσουν «ζουρλομανδύες¹⁸» και

¹⁸ Ο ζουρλομανδύας είναι ένα εργαλείο βασανισμού σε σχήμα σακακιού. Τα χέρια του θύματος δένονται με ένα σχοινί στην πλάτη και έπειτα τραβιούνται στο μέτωπο πάνω από το κεφάλι. Αυτή η μέθοδος βασανισμού μπορεί άμεσα να προκαλέσει ακρωτηριασμό των χεριών. Μετά, βάζουν στο θύμα το ζουρλομανδύα και του δένουν τα χέρια. Η άμεση συνέπεια αυτού είναι να σπάνε τα κόκαλα στον ώμο, στους αγκώνες, στους καρπούς και στην πλάτη, οδηγώντας το θύμα στο θάνατο με αφόρητους πόνους. Διάφοροι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ έχουν πεθάνει από αυτά τα βασανιστήρια. Επισκεφτείτε τις ακόλουθες σελίδες για περισσότερες πληροφορίες: <http://search.minghui.org/mh/articles/2004/9/30/85430.html> (Κινέζικα) και

έπειτα να σταυρώσουν και να δέσουν τα χέρια τους πίσω από την πλάτη τους. Τραβούν τα χέρια τους πάνω από το ύψος των ώμων τους στο μπροστινό μέρος του στήθους τους, δένουν τα πόδια των ασκουμένων και τους κρεμούν έξω από το παράθυρο. Συγχρόνως, φιμώνουν τα στόματα των ασκουμένων, βάζουν ακουστικά στα αυτιά τους και παίζουν συνεχώς μηνύματα δυσφημώντας το Φάλουν Γκονγκ. Σύμφωνα με έναν απολογισμό αυτόπτων μαρτύρων, στους ανθρώπους που υφίστανται αυτά τα βασανιστήρια αμέσως σπάζουν τα χέρια τους, οι τένοντες, οι ώμοι, οι καρποί και οι αγκώνες. Σε εκείνους που έχουν βασανιστεί με αυτόν τον τρόπο για πολύ έχει σπάσει εντελώς η σπονδυλική τους στήλη, και πεθαίνουν μέσα σε αβάσταχτο πόνο.

Ρίχνουν επίσης τους ασκούμενους σε μουντρούμια που γεμίζουν με λύματα. Καρφώνουν κομμάτια μπαμπού κάτω από τα νύχια των ασκουμένων και τους αναγκάζουν να ζουν σε υγρά δωμάτια, με μούχλα στην οροφή, στα πατώματα και τους τοίχους, που κάνουν τα τραύματά τους να βγάζουν πύο. Έχουν επίσης σκυλιά, φίδια και σκορπιούς να δαγκώνουν τους ασκούμενους και τους εγχέουν φάρμακα που καταστρέφουν τα νεύρα. Αυτοί είναι απλώς μερικοί από τους τρόπους που οι ασκούμενοι βασανίζονται στα στρατόπεδα καταναγκαστικών έργων.

III. Σκληρή πάλη μέσα στο Κόμμα

Επειδή το Κ.Κ.Κ. ενοποιεί τα μέλη του στη βάση της φύσης του Κόμματος παρά στην ηθική και στη δικαιοσύνη, η πίστη των μελών του, ειδικά των ανώτερων υπαλλήλων, στον ανώτατο ηγέτη είναι ένα κεντρικό ζήτημα. Το Κόμμα πρέπει να δημιουργήσει μια ατμόσφαιρα τρόμου και με τη δολοφονία των μελών του. Οι επιζώντες έπειτα βλέπουν ότι όταν ο ανώτατος δικτάτορας θέλει να σκοτώσει κάποιον, εκείνος θα πεθάνει άθλια.

Η εσωτερική πάλη των κομμουνιστικών κομμάτων είναι ευρέως γνωστή. Όλα τα μέλη του Πολιτικού Γραφείου του Ρωσικού Κομμουνιστικού Κόμματος στις δύο πρώτες περιόδους, εκτός από τον Λένιν, που είχε πεθάνει, και τον Στάλιν, εκτελέστηκαν ή αυτοκτόνησαν. Τρεις από τους πέντε αρχηγούς αστυνομίας εκτελέστηκαν, τρεις από τους πέντε αρχιστράτηγους εκτελέστηκαν και όλοι οι 10 αρχιστράτηγοι του δευτεροβάθμιου στρατού εκτελέστηκαν, 57 από τους 85 διοικητές των σωμάτων στρατού καθώς και 110 από τους 195 διοικητές μεραρχιών εκτελέστηκαν.

Το Κ.Κ.Κ. υποστηρίζει πάντα τη «βάνανυση πάλη και τις ανελέητες επιθέσεις». Αυτές οι τακτικές στοχεύουν ανθρώπους όχι μόνο έξω από το Κόμμα. Από την αρχή της επαναστατικής περιόδου στην επαρχία Τζιανγκσί, το Κ.Κ.Κ. είχε σκοτώσει ήδη τόσους πολλούς ανθρώπους στο Αντι-μπολσεβικικό Σώμα¹⁹, που μερικοί μόνο επέζησαν για να πάρουν μέρος στον πόλεμο. Στην πόλη Γιανάν, το Κόμμα πραγματοποίησε μια εκστρατεία «ανόρθωσης». Αργότερα, αφότου καθιερώθηκε πολιτικά, εξολόθρεψε τον Γκάο Γκανγκ, τον Ράο Σου-Σι²⁰, τον Χου Φενγκ και τον Πενγκ Ντε-Χουάι. Μέχρι την Πολιτιστική Επανάσταση,

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/10/52274.html> (Αγγλικά).

¹⁹ Το 1930, ο Μάο διέταξε το Κόμμα να σκοτώσει χιλιάδες μέλη του Κόμματος, Ερυθροφρουρούς και αθώους πολίτες στην επαρχία Τζιανγκσί, σε μία προσπάθεια να παγιωθεί η εξουσία του στις ελεγχόμενες από το Κ.Κ.Κ. περιοχές. Επισκεφτείτε την ακόλουθη σελίδα για περισσότερες πληροφορίες: <http://kanzhongguo.com/news/articles/4/4/27/64064.html> (Κινέζικα)

²⁰ Ο Γκάο Γκανγκ και ο Ράο Σου-Σι ήταν και οι δύο μέλη της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΚ. Ύστερα από ανεπιτυχή προσφορά στην πάλη των τάξεων, το 1954, κατηγορήθηκαν ότι συνωμότησαν για τη διάσπαση του Κόμματος και στη συνέχεια διαγράφηκαν από το Κόμμα.

σχεδόν όλα τα ανώτερα μέλη μέσα στο Κόμμα είχαν εξολοθρευτεί. Κανένας από τους πρώην γραμματείς-στρατηγούς του Κ.Κ.Κ. δεν είχε καλό τέλος.

Ο Λίου Σάο-Τσι, πρώην Κινέζος Πρόεδρος, πέθανε άθλια. Την ημέρα των 70ών γενεθλίων του, ο Μάο και ο Τζόου Εν-Λάι²¹ συγκεκριμένα είπαν στον Γουάνγκ Ντονγκ-Σινγκ (επικεφαλής της φρουράς του Μάο) να φέρουν στον Λίου Σάο-Τσι ένα δώρο γενεθλίων, ένα ραδιόφωνο, προκειμένου να ακούσει την επίσημη έκθεση της Όγδοης Ολομέλειας της δωδέκατης Κεντρικής Επιτροπής, που έλεγε: «Αποβάλετε για πάντα τον προδότη, τον κατάσκοπο και τον αποστάτη Λίου Σάο-Τσι από το Κόμμα και συνεχίστε να εκθέτετε και να επικρίνετε τα εγκλήματα της εθνικής προδοσίας του Λίου Σάο-Τσι και των συνεργών του».

Ο Λίου Σάο-Τσι καταστράφηκε διανοητικά και η ασθένειά του επιδεινώθηκε γρήγορα. Επειδή έμεινε στο κρεβάτι για πολύ και δεν μπορούσε να κινηθεί, ο λαιμός, η πλάτη, το ισχίο και οι φτέρνες του είχαν οδυνηρά πυώδη έλκη. Όταν αισθανόταν μεγάλο πόνο, αρπαζόταν από ρούχα, αντικείμενα ή τα χέρια άλλων ανθρώπων, και δεν τα άφηνε, γι αυτό του έβαλαν από ένα σκληρό πλαστικό μπουκάλι σε κάθε χέρι. Όταν πέθανε, τα δύο αυτά μπουκάλια είχαν αποκτήσει σχήμα κλεψύδρας από το σφίξιμο.

Μέχρι τον Οκτώβριο του 1969, το σώμα του Λίου Σάο-Τσι είχε αρχίσει να σαπίζει και το πύο είχε μια δυνατή μυρωδιά. Ήταν τόσο λεπτό όσο μια βέργα και στα πρόθυρα του θανάτου. Αλλά ο ειδικός επιθεωρητής από την κεντρική επιτροπή του Κόμματος δεν του επέτρεπε να κάνει μπάνιο ή να αλλάξει ρούχα. Αντ' αυτού, τον έγδυσαν, τον τύλιξαν σε ένα πάπλωμα, τον έστειλαν αεροπορικώς από το Πεκίνο στην πόλη Κάιφενγκ, και τον κλείδωσαν στο υπόγειο μιας πολυκατοικίας. Όταν είχε υψηλό πυρετό, όχι μόνο δεν του έδιναν φάρμακα, αλλά και απομάκρυναν το ιατρικό προσωπικό. Όταν ο Λίου Σάο-Τσι πέθανε, το σώμα του είχε εκφυλιστεί εντελώς, και είχε ατημέλητα άσπρα μαλλιά γύρω στους εξήντα πόντους μακριά. Δύο ημέρες αργότερα, τα μεσάνυχτα, αποτεφρώθηκε ως κάποιος που έπασχε από μια ιδιαίτερα μολυσματική ασθένεια. Το στρωσίδι, το μαξιλάρι και άλλα πράγματά του αποτεφρώθηκαν. Η κάρτα θανάτου του Λίου γράφει: Όνομα: Λίου Γουεϊ-Χουάνγκ, επάγγελμα: άνεργος, αιτία θανάτου: ασθένεια. Το Κ.Κ.Κ. βασάνισε τον πρόεδρο του έθνους μέχρι θανάτου χωρίς καν να δώσει μια σαφή δικαιολογία.

IV. Εξάγοντας την επανάσταση, σκοτώνοντας ανθρώπους στο εξωτερικό

Εκτός από τη δολοφονία των ανθρώπων μέσα στην Κίνα και μέσα στο Κόμμα με μεγάλη απόλαυση και χρήση ποικίλων μεθόδων, το Κ.Κ.Κ. συμμετείχε επίσης και στη δολοφονία ανθρώπων στο εξωτερικό, συμπεριλαμβανομένων των υπερπόντιων Κινέζων με την εξαγωγή της «επανάστασης». Οι Κόκκινοι Χμερ είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα.

Οι Κόκκινοι Χμερ του Πολ Ποτ κυβέρνησαν μόνο τέσσερα χρόνια στην Καμπότζη. Εντούτοις, από το 1975 ως το 1978, περισσότεροι από 2.000.000 άνθρωποι, μεταξύ των οποίων πάνω από 200.000 Κινέζοι, σκοτώθηκαν σε αυτή τη μικρή χώρα που είχε πληθυσμό μόνο 8.000.000 εκατομμυρίων.

Τα εγκλήματα των Κόκκινων Χμερ είναι αμέτρητα, αλλά δεν θα τα συζητήσουμε εδώ. Πρέπει, εντούτοις, να μιλήσουμε για τη σχέση τους με το Κ.Κ.Κ..

²¹ Ο Τζόου Εν-Λάι (1898-1976) είχε τη δεύτερη θέση μετά τον Μάο στην ιστορία του Κ.Κ.Κ.. Ήταν ηγετική μορφή στο Κ.Κ.Κ. και πρωθυπουργός της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας από το 1949 μέχρι το θάνατό του.

Ο Πολ Ποτ λάτρευε τον Μάο. Αρχίζοντας το 1965, επισκέφτηκε την Κίνα τέσσερις φορές για να ακούσει τις διδασκαλίες του Μάο προσωπικά. Από το Νοέμβριο του 1965, ο Πολ Ποτ έμεινε στην Κίνα τρεις μήνες. Ο Τσεν Μπο-Ντα και ο Τζανγκ Τσουν-Τσιαο συζητούσαν μαζί του θεωρίες όπως η «πολιτική εξουσία αυξάνεται κάτω από την κάνη ενός πυροβόλου όπλου», «πάλη των τάξεων», «δικτατορία του προλεταριάτου» κτλ. Αυτές οι θεωρίες έγιναν αργότερα η βάση για το πώς κυβέρνησε την Καμπότζη. Αφότου επέστρεψε στην Καμπότζη, ο Πολ Ποτ μετονόμασε το κόμμα του Καμποτζιανό Κομμουνιστικό Κόμμα και καθιέρωσε επαναστατικές βάσεις σύμφωνα με το μοντέλο του Κ.Κ.Κ. της περικύκλωσης των πόλεων από την επαρχία.

Το 1968, το Καμποτζιανό Κομμουνιστικό Κόμμα καθιέρωσε επίσημα έναν στρατό. Στο τέλος του 1969, είχε λίγο περισσότερους από 3.000 ανθρώπους. Αλλά το 1975, πριν την επίθεση και την κατάληψη της πόλης Πνομ Πεν, είχε γίνει μια καλά εξοπλισμένη και μάχιμη δύναμη 80.000 στρατιωτών. Αυτό οφειλόταν ολοκληρωτικά στην υποστήριξη του ΚΚΚ. Το βιβλίο *Documentary of Supporting Vietnam and Fighting with America* του Γουάνγκ Σιανγκ-Εν²² αναφέρει ότι το 1970 η Κίνα έδωσε στον Πολ Ποτ εξοπλισμό για 30.000 στρατιώτες. Τον Απρίλιο του 1975, ο Πολ Ποτ πήρε την πρωτεύουσα της Καμπότζης, και δύο μήνες αργότερα επισκέφτηκε το Πεκίνο για να ακούσει τις οδηγίες του ΚΚΚ. Είναι προφανές πως εάν οι δολοφονίες των Κόκκινων Χμερ δεν υποστηρίζονταν θεωρητικά και υλικά από το Κ.Κ.Κ., δεν θα μπορούσαν να συμβούν.

Για παράδειγμα, μετά τη δολοφονία των δυο γιων του πρίγκιπα Σιχανούκ από το Καμποτζιανό Κομμουνιστικό Κόμμα, το Καμποτζιανό Κομμουνιστικό Κόμμα ευπειθώς έστειλε τον Σιχανούκ στο Πεκίνο κατόπιν διαταγής του Τζόου Εν-Λάι. Ήταν γνωστό ότι όταν σκότωνε κόσμο το Καμποτζιανό Κομμουνιστικό Κόμμα, σκότωνε «ακόμη και έμβρυα» για να αποτραπούν οποιαδήποτε πιθανά προβλήματα στο μέλλον. Αλλά στο αίτημα του Τζόου Εν-Λάι, ο Πολ Ποτ υπάκουσε χωρίς διαμαρτυρία.

Ο Τζόου Εν-Λάι μπόρεσε να σώσει τον Σιχανούκ με μια λέξη, αλλά το Κ.Κ.Κ. δεν αντιτέθηκε στους περισσότερους από 200.000 Κινέζους που σκοτώθηκαν από το Καμποτζιανό Κομμουνιστικό Κόμμα. Εκείνη την περίοδο, οι Κινέζοι Καμποτζιανοί πήγαν στην κινεζική πρεσβεία για βοήθεια, αλλά η πρεσβεία τούς αγνόησε.

Τον Μάιο του 1998, όταν πραγματοποιήθηκαν μεγάλης κλίμακας δολοφονίες και βιασμοί Κινέζων στην Ινδονησία, το Κ.Κ.Κ. δεν είπε λέξη. Δεν πρόσφερε καμιά βοήθεια και εμπόδισε ακόμη και την πληροφόρηση για αυτά μέσα στην Κίνα. Φαίνεται ότι η κινεζική κυβέρνηση δεν θα μπορούσε να ενδιαφερθεί λιγότερο για τη μοίρα των Κινέζων του εξωτερικού, δεν πρόσφερε ούτε καν ανθρωπιστική βοήθεια.

V. Η καταστροφή της οικογένειας

Δεν υπάρχει τρόπος να μετρήσουμε πόσοι άνθρωποι έχουν σκοτωθεί στις πολιτικές εκστρατείες του ΚΚΚ. Δεν υπάρχει τρόπος να γίνει μια στατιστική έρευνα λόγω της παρεμπόδισης της πληροφόρησης και των συνόρων μεταξύ των διαφορετικών περιοχών, των εθνικών ομάδων και των τοπικών διαλέκτων. Η κυβέρνηση του Κ.Κ.Κ. δεν θα πραγματοποιούσε ποτέ αυτό το είδος έρευνας, καθώς κάτι τέτοιο θα ήταν σαν να σκάβει τον

²² Γουάνγκ Σιανγκ-Εν, *Documentary of Supporting Vietnam and Fighting with America*. (Πεκίνο: International Cultural Publishing Company, 1990)

λάκκο της. Το Κ.Κ.Κ. προτιμά να παραλείπει τις λεπτομέρειες κατά το γράψιμο της ιστορίας του.

Είναι ακόμα δυσκολότερο να μάθουμε τον αριθμό των διαλυμένων οικογενειών από το ΚΚΚ. Σε μερικές περιπτώσεις, ένα άτομο πέθαινε και η οικογένεια διαλυόταν. Σε άλλες περιπτώσεις, ολόκληρη η οικογένεια πέθαινε. Ακόμα και όταν δεν πέθαινε κανείς, πολλοί αναγκάζονταν να χωρίσουν. Πατέρας και γιος, μητέρα και κόρη αναγκάζονταν να απαρνηθούν τις σχέσεις τους. Μερικοί ήταν ανάπηροι, μερικοί είχαν τρελαθεί και μερικοί πέθαναν νέοι λόγω σοβαρής ασθένειας που προκλήθηκε από τα βασανιστήρια. Το αρχείο όλων αυτών των οικογενειακών τραγωδιών είναι πολύ ελλιπές.

Το ιαπωνικό κανάλι *Yomiuri News* ανέφερε κάποτε ότι περισσότερος από τον μισό πληθυσμό της Κίνας έχει διωχτεί από το ΚΚΚ. Εάν συμβαίνει κάτι τέτοιο, ο αριθμός των οικογενειών που διαλύθηκαν από το Κ.Κ.Κ. υπολογίζεται πως είναι πάνω από 100 εκατομμύρια.

Η Τζανγκ Τζι-Σιν²³ έγινε πασίγνωστη λόγω των αναφορών σχετικά με την ιστορία της. Πολλοί άνθρωποι ξέρουν ότι υπέστη σωματικά βασανιστήρια, ομαδικό βιασμό και διανοητικά βασανιστήρια. Τέλος, τρελάθηκε και μετά πέθανε αφότου της έκοψαν τη γλώσσα. Αλλά πολλοί ίσως δεν ξέρουν ότι υπάρχει μια άλλη σκληρή ιστορία πίσω από αυτήν την τραγωδία –ακόμη και τα μέλη της οικογένειάς της έπρεπε να παρακολουθούν «μαθήματα για τις οικογένειες των τροφίμων που έχουν πεθάνει»...

Η κόρη της Τζι-Σιν Τζανγκ, η Λιν Λιν, ανακάλεσε το περιστατικό στις αρχές της άνοιξης του 1975:

Ένας από το δικαστήριο της Σενγιάνγκ είπε δυνατά: «Η μητέρα σας είναι πραγματικά μια αδιάλλακτη αντεπαναστάτρια. Αρνείται να αποδεχθεί τη μεταρρύθμιση, και είναι αδιόρθωτα επίμονη. Είναι ενάντια στο μεγάλο μας ηγέτη, τον πρόεδρο Μάο, ενάντια στην αήττητη σκέψη του Μάο και ενάντια στην προλεταριακή επαναστατική κατεύθυνση του προέδρου Μάο. Με το ένα έγκλημα να ακολουθεί ένα άλλο, η κυβέρνησή μας σκέφτεται να αυξήσει την τιμωρία. Εάν εκτελεστεί, ποια θα είναι η τοποθέτησή σας;» Ήμουν έκπληκτη, και δεν ήξερα πώς να απαντήσω. Η καρδιά μου έσπασε. Αλλά προσποιήθηκα ότι ήμουν ήρεμη, προσπαθώντας απεγνωσμένα να συγκρατήσω τα δάκρυά μου. Ο πατέρας μου μού είχε πει ότι δεν θα μπορούσαμε να κλάψουμε μπροστά σε άλλους, διαφορετικά δεν θα μπορούσαμε να απαρνηθούμε τη σχέση μας με τη μητέρα μου. Ο πατέρας απάντησε για μένα: «Εάν είναι αυτό το ζήτημα, η κυβέρνηση είναι ελεύθερη να κάνει ό,τι κρίνει απαραίτητο».

Το ίδιο πρόσωπο από το δικαστήριο ρώτησε πάλι: «Θα περισυλλέξετε το σώμα της εάν εκτελεστεί; Θα περισυλλέξετε τα αντικείμενά της στη φυλακή;» Χαμήλωσα το κεφάλι μου και δεν είπα τίποτα. Ο πατέρας μου απάντησε για μένα πάλι: «Δεν χρειαζόμαστε τίποτα»... Ο πατέρας κρατούσε τον αδελφό μου και μένα από τα χέρια και βγήκαμε έξω. Παραπατώντας, περπατήσαμε προς το σπίτι παρά τη χιονοθύελλα. Δεν μαγειρέψαμε, ο πατέρας χώρισε το μοναδικό καλαμποκίσιο κουλούρι που είχαμε στο σπίτι και το έδωσε στον αδελφό μου και σε μένα. Είπε: «Φάτε και πηγαίνετε στο κρεβάτι νωρίς». Ξάπλωσα στο κρεβάτι ήσυχα. Ο

²³ Η Τζανγκ Τζι-Σιν ήταν διανοούμενη που βασανίστηκε μέχρι θανάτου από το Κ.Κ.Κ. κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης για την κριτική που άσκησε στην αποτυχία του Μάο στο Μεγάλο Άλμα προς τα εμπρός και γιατί είπε την αλήθεια. Οι φρουροί στη φυλακή την έγδυσαν πολλές φορές, έδεσαν τα χέρια της με χειροπέδες πίσω στην πλάτη και την έριξαν στα κελιά των ανδρών αφήνοντας μια συμμορία φυλακισμένων να την βιάσει έως ότου τρελάθηκε. Οι φύλακες από φόβο μήπως φωνάξει συνθήματα διαμαρτυρίας κατά την εκτέλεσή της, της άνοιξαν το λαιμό πριν την εκτέλεσή της.

πατέρας κάθισε σε ένα σκαμνί και κοίταζε επίμονα το φως μέσα σε μια ζάλη. Ύστερα από λίγο, κοίταξε το κρεβάτι και νόμισε ότι κοιμόμασταν. Σηκώθηκε, άνοιξε μαλακά τη βαλίτσα που φέραμε από το παλαιό σπίτι μας στη Σενγιάνγκ, και έβγαλε έξω τη φωτογραφία της μητέρας. Την κοίταξε και δεν μπορούσε να συγκρατήσει τα δάκρυά του.

Σηκώθηκα από το κρεβάτι, έβαλα το κεφάλι μου στα χέρια του πατέρα και άρχισα να κλαίω δυνατά. Ο πατέρας με χτύπησε ελαφρά και είπε: «Μην το κάνεις αυτό, δεν πρέπει να ακούσουν οι γείτονες». Ο αδελφός μου ξύπνησε από τα κλάματά μου. Ο πατέρας κράτησε τον αδελφό μου και μένα σφιχτά στην αγκαλιά του. Εκείνη τη νύχτα δεν ξέραμε πόσα δάκρυα ρίξαμε, αλλά δεν μπορούσαμε να κλάψουμε ελεύθερα²⁴.

Ένας λέκτορας είχε μια ευτυχή οικογένεια, αλλά η οικογένειά του αντιμετώπισε μια καταστροφή κατά τη διάρκεια της επανόρθωσης των δεξιών. Κατά τη διάρκεια της «Αντιδεξιάς κίνησης», η γυναίκα που θα γινόταν στο μέλλον σύζυγός του, γνώριζε κάποιον που χαρακτηρίστηκε δεξιός. Ο αγαπημένος της στάλθηκε αργότερα σε μια απομακρυσμένη περιοχή και υπέφερε πολύ. Επειδή, ως νέο κορίτσι, δεν μπόρεσε να προχωρήσει, παράτησε τον αγαπημένο της και παντρεύτηκε τον λέκτορα. Όταν τελικά ο αγαπημένος της επέστρεψε στη γενέτειρά τους, αυτή, μητέρα τώρα αρκετών παιδιών, δεν είχε άλλον τρόπο να μετανοήσει για την προδοσία της στο παρελθόν. Επέμενε να πάρει διαζύγιο από το σύζυγό της, προκειμένου να ελαφρύνει την ένοχη συνείδησή της. Εκείνον τον καιρό, ο σύζυγός της ήταν πάνω από 50 χρόνων, δεν μπόρεσε να αποδεχθεί την ξαφνική αλλαγή και τρελάθηκε. Έβγαλε όλα τα ρούχα του και έφυγε για να ψάξει ένα μέρος για να αρχίσει μια νέα ζωή. Τέλος, η σύζυγός του τον άφησε αυτόν και τα παιδιά τους. Ο επίπονος χωρισμός που θεσπίζεται από το Κόμμα είναι ένα ανεπίλυτο πρόβλημα και μια ανίατη κοινωνική ασθένεια που μπορεί μόνο να αντικαταστήσει έναν χωρισμό με έναν άλλο χωρισμό.

Η οικογένεια είναι η βασική μονάδα της κινεζικής κοινωνίας. Είναι επίσης η τελευταία υπεράσπιση του παραδοσιακού πολιτισμού ενάντια στον πολιτισμό του Κόμματος. Για αυτό η ζημία στην οικογένεια είναι η σκληρότερη στην ιστορία δολοφονιών του Κ.Κ.Κ.

Επειδή το Κ.Κ.Κ. μονοπωλεί κάθε κοινωνικό πόρο, όταν κάποιος θεωρείται ότι είναι στην αντίθετη πλευρά της δικτατορίας, θα αντιμετωπίσει αμέσως κρίση των οικονομικών του πόρων, θα κατηγορηθεί από όλους στην κοινωνία και θα χάσει την αξιοπρέπειά του. Επειδή αντιμετωπίζονται άδικα, η οικογένεια είναι το μόνο ασφαλές λιμάνι για να παρηγορηθούν αυτοί οι αθώοι άνθρωποι. Αλλά η πολιτική του Κ.Κ.Κ. απέτρεψε τα μέλη των οικογενειών να υποστηρίξουν το ένα το άλλο. Διαφορετικά, κι αυτοί κινδύνευαν να θεωρηθούν αντίπαλοι της δικτατορίας. Η Τζανγκ Τζί-Σιν, για παράδειγμα, αναγκάστηκε να χωρίσει. Για πολλούς ανθρώπους, το να προδώσουν μέλη της οικογένειάς τους –με αναφορές, κανυγάδες, δημόσια κριτική ή καταγγελίες– είναι το τελευταίο χτύπημα που καταλύει το πνεύμα τους. Έτσι, πολλοί άνθρωποι καταλήγουν να αυτοκτονήσουν.

VI. Τα πρότυπα και οι συνέπειες της δολοφονίας

Η ιδεολογία του Κ.Κ.Κ. αναφορικά με τις δολοφονίες

²⁴ Από αναφορά του *Laogai Research Foundation*, 12 Οκτωβρίου 2004: <http://www.laogai.org/news2/newsdetail.php?id=391> (Κινέζικα).

Το Κ.Κ.Κ. πάντα αυτοδιαφημίζεται ως ταλαντούχο και δημιουργικό στην εξέλιξη του μαρξισμού-λενινισμού, αλλά στην πραγματικότητα ανέπτυξε δημιουργικά ένα πρωτοφανές κακό στην ιστορία και σε όλο τον κόσμο. Χρησιμοποιεί την κομμουνιστική ιδεολογία της κοινωνικής ενότητας για να εξαπατήσει το λαό και τους διανοούμενους. Αρπάζει τις περιπτώσεις όπου επιστήμη και τεχνολογία αντιτίθενται στην πίστη για να προωθήσει τον πλήρη αθεϊσμό. Χρησιμοποιεί τον κομμουνισμό για να αποκηρύξει την ατομική ιδιοκτησία, και χρησιμοποιεί τη θεωρία και την πρακτική της βίαιης επανάστασης του Λένιν για να κυβερνήσει τη χώρα. Συγχρόνως, συνδύασε και ενίσχυσε περαιτέρω το χειρότερο μέρος του κινεζικού πολιτισμού που παρεκκλίνει από τις επικρατούσες κινεζικές παραδόσεις.

Το Κ.Κ.Κ. εφηύρε μια πλήρη θεωρία και ένα πλαίσιο περί «επανάστασης» και «συνεχούς επανάστασης» κάτω από τη δικτατορία του προλεταριάτου. Χρησιμοποίησε αυτό το σύστημα για να αλλάξει την κοινωνία και να εξασφαλίσει τη δικτατορία του Κόμματος. Η θεωρία του έχει δύο μέρη – οικονομική βάση και κοινωνικό οικοδόμημα υπό τη δικτατορία του προλεταριάτου, όπου η οικονομική βάση καθορίζει το κοινωνικό οικοδόμημα, ενώ το κοινωνικό οικοδόμημα επενεργεί στη συνέχεια στην οικονομική βάση. Προκειμένου να ενισχυθεί το κοινωνικό οικοδόμημα, ειδικά η εξουσία του Κόμματος, πρέπει πρώτα να αρχίσει την επανάσταση από την οικονομική βάση, που περιλαμβάνει:

- (1) Δολοφονία των γαιοκτημόνων για να ξεκαθαρίσουν οι σχέσεις παραγωγής²⁵ στην επαρχία, και
- (2) Δολοφονία των κεφαλαιοκρατών για να ξεκαθαρίσουν οι σχέσεις παραγωγής στις πόλεις.

Μέσα στο κοινωνικό οικοδόμημα, γίνονται επανειλημμένα δολοφονίες για να διατηρήσει το Κόμμα τον απόλυτο έλεγχο στην ιδεολογία. Αυτό περιλαμβάνει:

- (1) Επίλυση του προβλήματος της πολιτικής στάσης των διανοούμενων απέναντι στο Κόμμα.

Για μια μεγάλη περίοδο, το Κ.Κ.Κ. έχει προωθήσει πολλαπλές εκστρατείες για να μεταρρυθμίσει τη σκέψη των διανοούμενων. Έχει κατηγορήσει τους διανοούμενους για αστικό ατομικισμό, αστική ιδεολογία, απολιτικές απόψεις, αταξική ιδεολογία, φιλελευθερισμό κτλ. Το Κ.Κ.Κ. στέρησε από τους διανοούμενους την αξιοπρέπειά τους μέσω της πλύσης εγκεφάλου και της εξάλειψης της συνείδησής τους. Το Κ.Κ.Κ. εξολόθρευσε σχεδόν πλήρως την ανεξάρτητη σκέψη και πολλές άλλες καλές ποιότητες των διανοούμενων, συμπεριλαμβανομένης της παράδοσης να εκφράζουν τη γνώμη τους για τη δικαιοσύνη και να αφιερώνουν τη ζωή τους στη στήριξη της δικαιοσύνης. Η παράδοση διδάσκει: «Μην οδηγείστε σε υπερβολές όταν έχετε πλούτη και τιμές και ούτε να εκτρέπεστε από το σκοπό σας όταν είστε φτωχοί και άσημοι²⁶». «Πρέπει να είσαι ο πρώτος που θα ανησυχεί για το κράτος και ο τελευταίος που θα απαιτήσει το μερίδιο ευτυχίας του²⁷». «Κάθε απλός άνθρωπος πρέπει να θεωρεί τον εαυτό του υπεύθυνο για την επιτυχία και την αποτυχία του έθνους

²⁵ Ένα από τα τρία εργαλεία (μέσα παραγωγής, τρόποι παραγωγής και σχέσεις παραγωγής) που χρησιμοποίησε ο Μαρξ για να αναλύσει την κοινωνική τάξη. Οι σχέσεις παραγωγής αναφέρονται στη σχέση μεταξύ αυτών που είναι κύριοι των παραγωγικών εργαλείων και εκείνων που δεν είναι, π.χ., η σχέση μεταξύ του ιδιοκτήτη και του καλλιεργητή ή η σχέση μεταξύ του κεφαλαιοκράτη και του εργαζόμενου.

²⁶ Mencius, βιβλίο 7, *Penguin Classics series*, μετάφραση D. C. Lau.

²⁷ Φαν Τζονγκ-Γιαν (989-1052), εξέχων Κινέζος εκπαιδευτικός, συγγραφέας και ανώτερος κυβερνητικός υπάλληλος από τη βόρεια δυναστεία Σονγκ. Αυτό το απόσπασμα ήταν από το γνωστό πεζό έργο του, *Ανεβαίνοντας τον πύργο Γιουεγιάνγκ*.

του²⁸» και «στην αφάνεια ένας κύριος τελειοποιεί ο ίδιος το άτομό του, αλλά στη διάκριση καθιστά τέλεια και ολόκληρη τη χώρα²⁹».

(2) Προώθηση μιας πολιτιστικής επανάστασης και δολοφονιών με σκοπό να επιτευχθεί η ολοκληρωτική πολιτιστική και πολιτική ηγεσία του Κ.Κ.Κ.

Το Κ.Κ.Κ. κινητοποίησε μαζικές εκστρατείες μέσα και έξω από το Κόμμα, αρχίζοντας τις δολοφονίες στους τομείς της λογοτεχνίας, της τέχνης, του θεάτρου, της ιστορίας και της εκπαίδευσης. Το Κ.Κ.Κ. στις πρώτες επιθέσεις στόχευσε διάφορους διάσημους ανθρώπους όπως το «Χωριό τριών οικογενειών³⁰», τον Λίου Σάο-Τσι, τον Γου Χαν, τον Λάο Σε και τον Τζιεν Μπο-Τζαν. Αργότερα, ο αριθμός ανθρώπων που δολοφονήθηκαν αυξήθηκε «σε μια μικρή ομάδα μέσα στο κόμμα» και «μια μικρή ομάδα μέσα στο στρατό», και τελικά οι δολοφονίες κλιμακώθηκαν από το εσωτερικό του Κόμματος και το στρατό σε καθέναν σε ολόκληρη τη χώρα. Οι οπλισμένες επιθέσεις σκότωναν το φυσικό σώμα, οι πολιτιστικές επιθέσεις σκότωναν το πνεύμα των ανθρώπων. Ήταν μια εξαιρετικά χαοτική και βίαιη περίοδος υπό τον έλεγχο του ΚΚΚ. Η κακή πλευρά της ανθρώπινης φύσης ενισχυόταν στο μέγιστο από τις ανάγκες του Κόμματος να αναβιώσει την εξουσία του σε περίοδο κρίσης. Ο καθένας μπορούσε αυθαίρετα να σκοτώσει στο όνομα «της επανάστασης» και «της υπεράσπισης της επαναστατικής γραμμής του προέδρου Μάο». Αυτή ήταν μια πρωτοφανής σε εθνικό επίπεδο άσκηση εξολόθρευσης της ανθρώπινης φύσης.

(3) Το Κ.Κ.Κ. πυροβόλησε τους φοιτητές στην πλατεία Τιενανμέν στις 4 Ιουνίου 1989 σε απάντηση στα δημοκρατικά αιτήματα μετά την Πολιτιστική Επανάσταση

Αυτή ήταν η πρώτη φορά που ο στρατός του Κ.Κ.Κ. σκότωνε πολίτες, προκειμένου να καταστείλει δημόσια τη διαμαρτυρία των ανθρώπων ενάντια στην κατάχρηση, στη δωροδοκία και στη συνωμοσία μεταξύ των κυβερνητικών ανώτερων υπαλλήλων και των επιχειρηματιών, και του αιτήματός τους για ελευθερία του Τύπου, του λόγου και των συναθροίσεων. Κατά τη διάρκεια της σφαγής στην πλατεία Τιενανμέν, προκειμένου να υποκινηθεί η έχθρα μεταξύ του στρατού και των πολιτών, το Κ.Κ.Κ. σκηνοθέτησε ακόμη και σκηνές πολιτών που καίνε στρατιωτικά οχήματα και που σκοτώνουν στρατιώτες, δημιουργώντας χωρίς ενδοιασμούς την τραγωδία του Λαϊκού Στρατού που κατέσφαξε το λαό του.

(4) Δολοφονίες ανθρώπων με διαφορετικές πεποιθήσεις

Η τομέας της πίστης είναι η σανίδα σωτηρίας του ΚΚΚ. Προκειμένου να μπορέσει η αίρεσή του να εξαπατήσει τους ανθρώπους εκείνη την περίοδο, το Κ.Κ.Κ. άρχισε να εξολοθρεύει όλες τις θρησκείες και τα συστήματα πίστης από την αρχή της εξουσίας του. Όταν ήρθε αντιμέτωπο με μια πνευματική πίστη σε μια νέα εποχή –το Φάλουν Γκονγκ–, το Κ.Κ.Κ. έβγαλε πάλι έξω το χασαπομάχαιρό του. Η στρατηγική του Κ.Κ.Κ. είναι να εκμεταλλευθεί τις αρχές του Φάλουν Γκονγκ «της αλήθειας, της καλοσύνης και της ανεκτικότητας» και το γεγονός ότι οι ασκούμενοι δεν λένε ψέματα, δεν χρησιμοποιούν βία και δεν έχουν σκοπό να προκαλέσουν κοινωνική αστάθεια. Αφότου απέκτησε πείρα στη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ,

²⁸ Γκου Γιαν-Γου (1613-1682), διαπρεπής μελετητής της αρχικής δυναστείας Τσινγκ.

²⁹ Μένσιος, βιβλίο 7, *Penguin Classics series*, μετάφραση D. C. Lau.

³⁰ «Χωριό τριών οικογενειών» ήταν το ψευδώνυμο τριών συγγραφέων στη δεκαετία του '60, του Ντενγκ Κούο, του Γου Χαν και του Λιαο Μο-Σα. Ο Γου ήταν συγγραφέας του θεατρικού έργου *Ο Χάι Ρούι παραιτείται από τη θέση του*, που ο Μάο θεώρησε ως μια πολιτική σάτιρα για τη σχέση του με το στρατηγό Πενγκ Ντε-Χουάι.

το Κ.Κ.Κ. γινόταν όλο και πιο ικανό να εξουδετερώνει ανθρώπους άλλων δογμάτων. Αυτή τη φορά, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν και το Κ.Κ.Κ. έφτασαν στο σημείο να σκοτώνουν οι ίδιοι αντί να χρησιμοποιούν άλλους ανθρώπους ή ομάδες.

(5) Δολοφονίες ανθρώπων προκειμένου να καλυφθεί η αλήθεια

Το δικαίωμα των ανθρώπων να γνωρίζουν είναι ένα άλλο αδύνατο σημείο του ΚΚΚ. Το Κ.Κ.Κ. προβαίνει σε δολοφονίες για να εμποδίσει τη ροή της πληροφόρησης. Στο παρελθόν, «το να ακούει κανείς τη ραδιοφωνική μετάδοση του εχθρού» ήταν ένα κακούργημα που τιμωρούνταν με φυλάκιση. Τώρα, σε απάντηση σε πολλαπλά περιστατικά παρεμβολής στο κρατικό τηλεοπτικό σύστημα με σκοπό να αποκαλυφθεί η αλήθεια για τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ, ο Τζιανγκ Τζε-Μιν εξέδωσε τη μυστική εντολή της «άμεσης δολοφονίας χωρίς έλεος». Ο Λίου Τσενγκ-Τζουν, που πραγματοποίησε μια τέτοια παρεμβολή, βασανίστηκε μέχρι θανάτου. Το Κ.Κ.Κ. έχει κινητοποιήσει το «Γραφείο 610» (μια οργάνωση παρόμοια με την Γκεστάπο στη ναζιστική Γερμανία, που δημιουργήθηκε για τη δίωξη του Φάλουν Γκονγκ), την αστυνομία, τους δημόσιους κατηγορούς, τα δικαστήρια και ένα μαζικό διαδικτυακό σύστημα αστυνομίας για να ελέγχει κάθε κίνηση των πολιτών.

(6) Στέρηση των ανθρώπων από το δικαίωμα στην επιβίωση για δικό του συμφέρον

Η θεωρία του Κ.Κ.Κ. για συνεχή επανάσταση σημαίνει, στην πραγματικότητα, ότι δεν πρόκειται να παραδώσει την εξουσία. Επί του παρόντος, η κατάχρηση και η δωροδοκία μέσα στο Κ.Κ.Κ. έχουν εξελιχθεί σε συγκρούσεις μεταξύ της απολυταρχικής ηγεσίας του Κόμματος και του δικαιώματος των ανθρώπων στη ζωή. Όταν οι άνθρωποι οργανώνονται για να προστατεύσουν τα δικαιώματά τους νόμιμα, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιεί βία, υψώνοντας το χασαπομάχαιρό του προς τους αποκαλούμενους «αρχηγούς της σπείρας των κακοποιών» αυτών των κινήσεων. Το Κ.Κ.Κ. έχει προετοιμάσει ήδη πάνω από ένα εκατομμύριο οπλισμένους αστυνομικούς για αυτόν το λόγο. Σήμερα, το Κ.Κ.Κ. είναι πολύ καλύτερα προετοιμασμένο για δολοφονικές ενέργειες απ' ό,τι ήταν στη σφαγή στην πλατεία Τιενανμέν το 1989, όταν έπρεπε να κινητοποιήσει για εκείνη τη ώρα το στρατό του. Παρόλα αυτά, αναγκάζοντας τους ανθρώπους του να ακολουθούν έναν καταστροφικό δρόμο, το Κ.Κ.Κ. έχει φτάσει και το ίδιο σε αδιέξοδο. Το Κ.Κ.Κ. έχει έρθει σε τόσο εξαιρετικά τρωτό σημείο, που «παίρνει ακόμη και τα δέντρα και τη χλόη για εχθρούς όταν φυσά ο αέρας», όπως λέει και το κινεζικό ρητό.

Από τα παραπάνω μπορούμε να δούμε ότι το Κ.Κ.Κ. είναι ένα κακό φάσμα. Ανεξάρτητα από το πόσο μπορεί να αλλάζει σε μια συγκεκριμένη περίοδο ή σε έναν τόπο προκειμένου να διατηρήσει την απόλυτη εξουσία, το Κ.Κ.Κ. δεν θα αλλάξει την ιστορία του των δολοφονιών – σκότωνε στο παρελθόν, σκοτώνει τώρα και θα συνεχίσει να σκοτώνει στο μέλλον.

Διαφορετικά φονικά πρότυπα κάτω από διαφορετικές περιστάσεις

i. Κυβερνώντας με την προπαγάνδα

Το Κ.Κ.Κ. έχει χρησιμοποιήσει διάφορους τρόπους για να σκοτώσει ανθρώπους ανάλογα με τη χρονική περίοδο. Στις περισσότερες περιπτώσεις, προηγήθηκε προπαγάνδα πριν από τις δολοφονίες. Το Κ.Κ.Κ. έχει πει ότι «μόνο με δολοφονία θα μπορούσε να κατευναστεί η αγανάκτηση του κοινού», σαν οι άνθρωποι να είχαν ζητήσει από το Κ.Κ.Κ. να σκοτώνει. Στην πραγματικότητα, αυτή η «αγανάκτηση του κοινού» έχει εγερθεί από το ΚΚΚ.

Για παράδειγμα, το δράμα *Το Κορίτσι με τα άσπρα Μαλλιά*³¹, είναι μια πλήρης διαστρέβλωση ενός λαϊκού μύθου, και οι κατασκευασμένες ιστορίες για είσπραξη ενοικίων και για μπουντρούμια με νερό που αναφέρθηκαν στο δράμα «Liu Wencai» χρησιμοποιήθηκαν ως εργαλεία για «να εκπαιδεύσουν» τους ανθρώπους να μισούν τους γαιοκτήμονες. Το Κ.Κ.Κ. συνήθως δαιμονοποιεί τους εχθρούς του, όπως έκανε στην περίπτωση του πρώην Προέδρου της Κίνας, Λίου Σάο-Τσι. Ειδικότερα, το Κ.Κ.Κ. σκηνοθέτησε ένα περιστατικό αυτοθυσίας στην πλατεία Τιενανμέν τον Ιανουάριο του 2001 για να υποκινήσει την έχθρα των πολιτών προς το Φάλουν Γκονγκ, και έπειτα ενέτεινε τη μαζική εκστρατεία γενοκτονίας ενάντια στο Φάλουν Γκονγκ. Όχι μόνο δεν έχει αλλάξει τους τρόπους του να σκοτώνει τους πολίτες, αλλά αντ' αυτού τους έχει τελειοποιήσει υιοθετώντας τη νέα τεχνολογία πληροφόρησης. Στο παρελθόν το Κ.Κ.Κ. μπορούσε να εξαπατήσει μόνο τον κινεζικό λαό, αλλά τώρα εξαπατά τους ανθρώπους σε όλο τον κόσμο.

ii. Κινητοποιώντας τις μάζες να σκοτώνουν ανθρώπους

Το Κ.Κ.Κ. όχι μόνο σκοτώνει ανθρώπους μέσω της μηχανής της δικτατορίας του, αλλά και κινητοποιεί ενεργά τους ανθρώπους να σκοτώνουν ο ένας τον άλλον. Ακόμα κι αν το Κ.Κ.Κ. τηρούσε μερικούς κανονισμούς και νόμους στην αρχή αυτών των κινητοποιήσεων, απ' τον καιρό που υποκίνησε και το λαό να συμμετέχει, τίποτα δεν θα μπορούσε να σταματήσει τη σφαγή. Για παράδειγμα, όταν το Κ.Κ.Κ. πραγματοποιούσε την εδαφική μεταρρύθμιση, μια επιτροπή μπορούσε να αποφασίζει σχετικά με τη ζωή και το θάνατο των γαιοκτημόνων.

iii. Καταστρέφοντας το πνεύμα κάποιου πριν σκοτώσει το φυσικό του σώμα

Ένα άλλο πρότυπο δολοφονίας είναι να συντριβεί το πνεύμα κάποιου πριν χαθεί το φυσικό του σώμα. Στην ιστορία της Κίνας, ούτε η σκληρότερη και αγριότερη δυναστεία Τσιν (221-207 π.Χ.) δεν κατέστρεψε το πνεύμα των ανθρώπων. Το Κ.Κ.Κ. δεν έχει δώσει ποτέ στους ανθρώπους τη δυνατότητα να πεθάνουν για αυτό που πιστεύουν. Έθεσαν σε ισχύ πολιτικές όπως «ηπιότητα σε όσους ομολογούν και αυστηρή τιμωρία σε όσους αντιστέκονται», και «το σκύψιμο του κεφαλιού ως ένδειξη αναγνώρισης του εγκλήματος είναι η μόνη έξοδος». Το Κ.Κ.Κ. αναγκάζει τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν τις απόψεις και τις πεποιθήσεις τους, κάνοντάς τους να πεθάνουν σαν τα σκυλιά χωρίς αξιοπρέπεια. Ένας αξιοπρεπής θάνατος θα ενθάρρυνε τους συμπαθούντες. Μόνο όταν οι άνθρωποι πεθαίνουν ταπεινωμένοι και ντροπιασμένοι μπορεί το Κ.Κ.Κ. να επιτύχει το σκοπό του, «εκπαιδεύοντας» όσους θαύμαζαν το θύμα. Ο λόγος που το Κ.Κ.Κ. διώκει το Φάλουν Γκονγκ με ιδιαίτερη σκληρότητα και βία είναι επειδή οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ θεωρούν την πίστη τους σημαντικότερη από τη ζωή τους. Αφού το Κ.Κ.Κ. ήταν ανίκανο να θίξει την αξιοπρέπειά τους, έκανε ό,τι μπορούσε για να βασανίσει το φυσικό τους σώμα.

iv. Δολοφονώντας ανθρώπους με συμμαχίες και αποξένωση

Για τις δολοφονίες, το Κ.Κ.Κ. συνήθως χρησιμοποιούσε και υποσχέσεις ανταμοιβών και

³¹ Ένας κινεζικός λαϊκός μύθος, *Το Κορίτσι με τα άσπρα Μαλλιά*, είναι η ιστορία ενός θηλυκού αθάνατου όντος σε μια σπηλιά, που είχε υπερφυσικές δυνατότητες να ανταμείβει την αρετή και να τιμωρεί την κακία, να υποστηρίζει το δίκαιο και να αποτρέπει το κακό. Εντούτοις, στο κινεζικό «σύγχρονο» δράμα, την όπερα και το μπαλέτο, περιγράφηκε ως κορίτσι που αναγκάστηκε να καταφύγει σε μια σπηλιά αφότου ο πατέρας της χτυπήθηκε μέχρι θανάτου επειδή αρνήθηκε να την παντρεύει με έναν γέρο γαιοκτήμονα. Τα μαλλιά της έγιναν άσπρα ελλείψει σωστής διατροφής. Κάτω από την πένα των συγγραφέων του Κ.Κ.Κ., αυτό μετασχηματίστηκε σ' ένα από τα πιο γνωστά «σύγχρονα» δράματα στην Κίνα για να υποκινήσει την έχθρα του λαού απέναντι στη τάξη των γαιοκτημόνων.

ξύλο, ενεργώντας σαν φίλος μερικών ενώ αποξένωνε άλλους. Το Κ.Κ.Κ. πάντα προσπαθεί να επιτεθεί σε μια «μικρή μερίδα» του πληθυσμού, ένα ποσοστό 5%. «Η πλειοψηφία» του πληθυσμού είναι πάντα καλή, πάντα αντικείμενο «εκπαίδευσης». Τέτοια εκπαίδευση συνίσταται στον τρόπο και στη φροντίδα. Η εκπαίδευση μέσω του τρόπου χρησιμοποιεί το φόβο για να δείξει στους ανθρώπους ότι εκείνοι που αντιτάσσονται στο Κ.Κ.Κ. δεν θα έχουν καλό τέλος, κάνοντάς τους να μένουν μακριά από εκείνους που δέχτηκαν επίθεση προηγουμένως από το Κόμμα. Η εκπαίδευση μέσω «της φροντίδας» αφήνει τους ανθρώπους να δουν ότι εάν μπορούν να κερδίσουν την εμπιστοσύνη του Κ.Κ.Κ. και να σταθούν στο πλάι του, όχι μόνο θα είναι ασφαλείς αλλά και θα έχουν μια καλή ευκαιρία να προωθηθούν ή να αποκομίσουν άλλα οφέλη. Ο Λιν Μπιαο³² είπε κάποτε: «Μια μικρή μερίδα [καταστέλλεται] σήμερα και μια μικρή μερίδα αύριο, οπότε σύντομα θα υπάρξει μια μεγάλη μερίδα συνολικά». Εκείνοι που χάρηκαν γιατί επέζησαν μετά από μια κίνηση, έγιναν συχνά θύματα της επόμενης.

v. Καταπνίγοντας πιθανές απειλές εν τη γενέσει τους, και μυστικές εξωδικαστικές δολοφονίες

Πρόσφατα το Κ.Κ.Κ. έχει αναπτύξει το φονικό πρότυπο του να καταπνίγει τα προβλήματα εν τη γενέσει τους και να σκοτώνει κρυφά εκτός νόμου. Για παράδειγμα, καθώς οι απεργίες των εργαζομένων ή οι διαμαρτυρίες των αγροτών γίνονται πιο συνηθισμένες σε διάφορα μέρη, το Κ.Κ.Κ. εξουδετερώνει τις κινήσεις προτού μπορέσουν να αυξηθούν, συλλαμβάνοντας τους αποκαλούμενους «αρχηγούς σπείρας κακοποιών» και καταδικάζοντάς τους με αυστηρή τιμωρία. Σε ένα άλλο παράδειγμα, καθώς η ελευθερία και τα ανθρώπινα δικαιώματα έχουν γίνει όλο και περισσότερο μια κοινώς αναγνωρισμένη τάση σε όλο τον κόσμο, το Κ.Κ.Κ. δεν καταδίκασε κανέναν ασκούμενο του Φάλουν Γκονγκ σε θανατική ποινή, αλλά υπό την προτροπή του Τζιανγκ Τζε-Μιν πως «κανένας δεν θεωρείται υπεύθυνος για τη δολοφονία ασκούμενων του Φάλουν Γκονγκ», οι ασκούμενοι του Φάλουν Γκονγκ έχουν συνήθως υποστεί τραγικούς θανάτους σε όλη τη χώρα. Το κινεζικό σύνταγμα καθορίζει το δικαίωμα των πολιτών να υποβάλουν έφεση εάν κάποιος έχει υποστεί μια αδικία. Εντούτοις, το Κ.Κ.Κ. χρησιμοποιεί αστυνομικούς με πολιτικά ή τοπικούς κακοποιούς για να σταματήσουν, να συλλάβουν και να στείλουν τους εφεσιβάλλοντες πίσω στο σπίτι, ή να τους κλείσουν ακόμη και σε στρατόπεδα καταναγκαστικών έργων.

vi. Δολοφονία του ενός σαν προειδοποίηση προς τους υπολοίπους

³² Λιν Μπιαο (1907-1971), ένας από τους ανώτερους ηγέτες του Κ.Κ.Κ., δεύτερος στην ιεραρχία μετά τον Μάο ως μέλος του Πολιτικού Γραφείου, Αντιπρόεδρος (1958) και Υπουργός Άμυνας (1959). Ο Λιν θεωρείται αρχιτέκτονας της Πολιτιστικής Επανάστασης της Κίνας. Υποδείχθηκε ως διάδοχος του Μάο το 1966, αλλά έχασε την εύνοιά του το 1970. Σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες, αναμείχτηκε σ' ένα αποτυχημένο πραξικόπημα και προσπάθησε να διαφύγει στην ΕΣΣΔ μόλις αποκαλύφθηκε η μηχανορραφία. Το αεροπλάνο του συντρίφτηκε στη Μογγολία, με συνέπεια το θάνατό του.

Οι διώξεις της Τζανγκ Τζι-Σιν, του Γιου Λουο-Κε και της Λιν Τζάο³³ αποτελούν όλες τέτοια παραδείγματα.

vii. Χρησιμοποιώντας την καταστολή για την απόκρυψη της αλήθειας σχετικά με τις δολοφονίες

Οι διάσημοι άνθρωποι με διεθνή επιρροή συνήθως καταστέλλονται, αλλά δεν σκοτώνονται από το ΚΚΚ. Ο σκοπός αυτού είναι να αποκρυφτεί η δολοφονία εκείνων των οποίων οι θάνατοι δεν θα τραβήξουν τη δημόσια προσοχή. Για παράδειγμα, κατά τη διάρκεια της εκστρατείας καταστολής των αντεπαναστατών, το Κ.Κ.Κ. δεν σκότωσε τους υψηλόβαθμους στρατηγούς του ΚΜΤ όπως τον Λονγκ Γιουν, τον Φου Τσουο-Ι και τον Ντου Γιου-Μινγκ, αντ' αυτού σκότωσε χαμηλότερους ανώτερους υπαλλήλους και στρατιώτες του ΚΜΤ.

Οι δολοφονικές ενέργειες του Κ.Κ.Κ., κατά τη διάρκεια μιας μακριάς χρονικής περιόδου, έχουν διαστρέψει την ψυχή του κινεζικού λαού. Τώρα, στην Κίνα, πολλοί άνθρωποι έχουν την τάση να σκοτώνουν. Όταν οι τρομοκράτες επιτέθηκαν στις ΗΠΑ στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, πολλοί Κινέζοι χειροκρότησαν τις επιθέσεις στους πίνακες μηνυμάτων της ηπειρωτικής Κίνας στο Διαδίκτυο. Οι υποστηρικτές του «ολοκληρωτικού πολέμου» ακούστηκαν παντού, κάνοντας τους ανθρώπους να τρέμουν από φόβο.

Συμπέρασμα

Λόγω της παρεμπόδισης της πληροφόρησης από το Κ.Κ.Κ., δεν έχουμε τρόπο να μάθουμε ακριβώς, πόσοι άνθρωποι έχουν πεθάνει από τις διάφορες κινήσεις δίωξης που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της εξουσίας του. Τουλάχιστον 60 εκατομμύρια άνθρωποι πέθαναν κατά τις προηγούμενες κινήσεις. Εκτός αυτών, το Κ.Κ.Κ. σκότωσε ακόμα τις εθνικές μειονότητες στο Σιντζιάνγκ, στο Θιβέτ, στην Εσωτερική Μογγολία, στο Γιουνάν και σε άλλα μέρη. Είναι δύσκολο να βρεθούν πληροφορίες για αυτά τα γεγονότα. Η *Washington Post* υπολόγισε ότι ο αριθμός όσων έχουν διωχθεί μέχρι θανάτου από το Κ.Κ.Κ. είναι 80 εκατομμύρια³⁴.

Εκτός από τον αριθμό θανάτων, δεν υπάρχει τρόπος να μάθουμε πόσοι άνθρωποι έμειναν ανάπηροι, διανοητικά άρρωστοι, πόσοι είναι εξαγριωμένοι ή έχουν εκφοβιστεί μέχρι θανάτου μέσω της δίωξης που υπέστησαν. Κάθε θάνατος είναι μια πικρή τραγωδία που αφήνει ατελείωτη αγωνία στα οικογενειακά μέλη των θυμάτων.

Όπως ανέφερε κάποτε το ιαπωνικό κανάλι *Yomiuri News*³⁵, η κινεζική κεντρική κυβέρνηση πραγματοποίησε μια έρευνα για τα θύματα που σημειώθηκαν κατά την Πολιτιστική

³³ Ο Γιου Λουο-Κε ήταν φιλόσοφος και μαχητής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που σκοτώθηκε από το Κ.Κ.Κ. κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης. Το μνημειακό δοκίμιό του «On Family Background» που γράφτηκε στις 18 Ιανουαρίου 1967, κυκλοφόρησε ευρέως και επέδρασε σε όλα τα δοκίμια που αντανakλούσαν σκέψεις αντίθετες με το Κ.Κ.Κ. κατά τη διάρκεια της Πολιτιστικής Επανάστασης. Η Λιν Τζάο, φοιτήτρια δημοσιογραφίας στο Πεκίνο, χαρακτηρίστηκε δεξιά το 1957 λόγω της ανεξάρτητης σκέψης της και της ευθείας άσκησης κριτικής της κομμουνιστικής κίνησης. Κατηγορήθηκε για συνωμοσία, πως θέλησε να ανατρέψει τη δημοκρατική λαϊκή δικτατορία και συνελήφθη το 1960. Το 1962, καταδικάστηκε σε 20 χρόνια φυλάκισης. Σκοτώθηκε από το Κ.Κ.Κ. στις 29 Απριλίου 1968 ως αντεπαναστάτρια.

³⁴ <http://www.laojiao.org/64/article0211.html> (στα Κινέζικα).

³⁵ Από «μια ανοικτή επιστολή του Σονγκ Μεί-Λινγκ στον Λιαο Τσενγκ-Τζου» (17 Αυγούστου 1982). Πηγή: <http://www.blog.edu.cn/more.asp?name=fainter&id=16445> (στα Κινέζικα).

Επανάσταση σε 29 επαρχίες και δήμους άμεσα κάτω από την Κεντρική Κυβέρνηση. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι σχεδόν 600 εκατομμύρια άνθρωποι διώχτηκαν ή ενοχοποιήθηκαν κατά την Πολιτιστική Επανάσταση, δηλαδή ο μισός πληθυσμός της χώρας.

Ο Στάλιν μία φορά είπε ότι ο θάνατος ενός ανθρώπου είναι τραγωδία, αλλά ο θάνατος ενός εκατομμυρίου είναι μόνο ένα στατιστικό δεδομένο. Όταν ειπώθηκε ότι πολλοί άνθρωποι πέθαναν από την πείνα στην επαρχία Σιτσουάν, ο Λι Τζινγκ-Τσουάν, ο πρώην γραμματέας του Κόμματος της επαρχίας Σιτσουάν, παρατήρησε: «Ποια δυναστεία δεν είχε νεκρούς;» Ο Μάο είπε: «Τα θύματα είναι αναπόφευκτα σε οποιαδήποτε πάλη. Ο θάνατος είναι συχνό φαινόμενο». Αυτή είναι η άποψη των άθεων κομμουνιστών σχετικά με τη ζωή. Για αυτό πέθαναν 20 εκατομμύρια άνθρωποι ως αποτέλεσμα της δίωξης κατά τη διάρκεια του καθεστώτος του Στάλιν, δηλαδή το 10% του πληθυσμού της πρώην ΕΣΣΔ. Το Κ.Κ.Κ. έχει σκοτώσει τουλάχιστον 80 εκατομμύρια ανθρώπους, που είναι επίσης σχεδόν το 10% του πληθυσμού του έθνους [στο τέλος της Πολιτιστικής Επανάστασης]. Οι Κόκκινοι Χμερ σκότωσαν δύο εκατομμύρια ανθρώπους ή το ¼ του πληθυσμού της Καμπότζης εκείνη την περίοδο. Στη βόρεια Κορέα, οι θάνατοι από την πείνα υπολογίζονται σε πάνω από ένα εκατομμύριο. Όλα αυτά είναι τα αιματηρά χρέη των κομμουνιστικών κομμάτων.

Οι κακές λατρείες θυσιάζουν ανθρώπους και χρησιμοποιούν το αίμα τους για να λατρέψουν τα κακά φάσματα. Από την αρχή, το κομμουνιστικό Κόμμα συνεχώς σκότωνε κόσμο —όταν δεν μπορούσε να σκοτώσει τους έξω από το Κόμμα, σκότωνε ακόμη και τους δικούς του— για να τιμά τη μνήμη των «ταξικών του αγώνων», των «δια-κομματικών του αγώνων» και άλλες τέτοιες πλάνες. Έβαλε στο θυσιαστήριο της κακής λατρείας ακόμη και το γενικό γραμματέα του Κόμματος, αρχηγούς αστυνομίας, στρατηγούς, υπουργούς και άλλους.

Πολλοί σκέφτονται ότι πρέπει να δοθεί στο Κ.Κ.Κ. χρόνος να βελτιωθεί, ισχυριζόμενοι ότι έχει περιορίσει αρκετά τις δολοφονικές του ενέργειες τώρα. Καταρχήν, η δολοφονία ακόμη κι ενός ατόμου κάνει κάποιον δολοφόνο. Επιπλέον, επειδή η δολοφονία είναι μια από τις μεθόδους που χρησιμοποιεί το Κ.Κ.Κ. για να διατηρεί το βασισμένο στον τρόμο καθεστώς του, αυξομειώνει τον αριθμό δολοφονιών σύμφωνα με τις ανάγκες του. Οι δολοφονίες εκ μέρους του Κ.Κ.Κ. είναι, γενικά, απρόβλεπτες. Όταν οι άνθρωποι στερούνται μια ισχυρή αίσθηση φόβου, το Κ.Κ.Κ. σκοτώνει περισσότερους για να αυξήσει την αίσθηση τρόμου, ενώ όταν οι άνθρωποι είναι ήδη έντρομοι, η δολοφονία μερικών θα μπορούσε να διατηρήσει αυτή την αίσθηση του τρόμου. Όταν οι άνθρωποι δεν μπορούν παρά να φοβούνται το Κ.Κ.Κ., η δήλωση της πρόθεσης να σκοτώσει, χωρίς να χρειάζεται απαραίτητα να την πραγματοποιήσει, είναι αρκετή ώστε να διατηρήσει τον τρόμο. Έχοντας δοκιμάσει αμέτρητες πολιτικές και δολοφονικές κινήσεις, οι άνθρωποι έχουν αποκτήσει μια αντανakλαστική αντίδραση στον τρόπο του ΚΚΚ. Επομένως, το Κ.Κ.Κ. δεν χρειάζεται καν να αναφέρει τη δολοφονία, ακόμη και το ύφος του μηχανισμού προπαγάνδας της μαζικής κριτικής είναι αρκετό για να επαναφέρει στη μνήμη των ανθρώπων τον τρόπο.

Το Κ.Κ.Κ. ρυθμίζει την ένταση της πρόθεσής του για δολοφονίες κάθε φορά που αλλάζει η αίσθηση του κόσμου απέναντι στον τρόπο. Το μέγεθος της δολοφονίας δεν είναι ο στόχος. Το κλειδί είναι η συνέπειά του στη δολοφονία χάριν της διατήρησης της εξουσίας. Το Κ.Κ.Κ. δεν έχει γίνει πιο επιεικής. Ούτε έχει αφήσει το χασαπομάχαιρό του. Αντιθέτως, οι άνθρωποι έχουν γίνει πιο υπάκουοι. Μόλις τολμήσουν να ζητήσουν κάτι που υπερβαίνει την ανοχή του Κ.Κ.Κ., το Κ.Κ.Κ. δεν θα διστάσει να σκοτώσει.

Δολοφονικές ενέργειες χωρίς σαφή στόχο, δίνουν το μέγιστο αποτέλεσμα στην διατήρηση του τρόμου. Στις μεγάλης κλίμακας δολοφονίες που πραγματοποιήθηκαν έως τώρα, το ΚΚΚ

κράτησε σκοπίμως ασαφή τα κριτήρια βάσει των οποίων επέλεγε ανθρώπους για τιμωρία, όριζε τα «εγκλήματα» και καθόριζε τις ποινές. Για να αποφύγουν να συμπεριληφθούν ως στόχοι για τη δολοφονία, οι άνθρωποι περιορίζονται συχνά σε μια «ασφαλή ζώνη» κατά την κρίση τους. Μια τέτοια «ασφαλής ζώνη» ήταν πολλές φορές ακόμα στενότερη από αυτή που το Κ.Κ.Κ. σκόπευε να θέσει. Για αυτό σε κάθε κίνηση, οι άνθρωποι τείνουν να ενεργήσουν όπως «ένας αριστερός παρά ένας δεξιός». Κατά συνέπεια, μια κίνηση πολλές φορές «διευρύνεται» πέρα από την προοριζόμενη κλίμακά της, επειδή οι άνθρωποι σε διαφορετικά επίπεδα επιβάλλουν εθελοντικά αυτοπεριορισμούς για να εξασφαλίσουν την ασφάλειά τους. Όσο χαμηλότερο το επίπεδο, τόσο σκληρότερη η κίνηση. Μια τέτοια κοινωνική εθελοντική ενδυνάμωση του τρόμου προέρχεται από τις τυχαίες δολοφονίες του ΚΚΚ.

Στη μακροχρόνια ιστορία των εγκλημάτων του, το Κ.Κ.Κ. έχει μεταμορφωθεί σε έναν διαφθαρμένο κατά συρροήν δολοφόνο. Μέσω της δολοφονίας, ικανοποιεί τη διεστραμμένη αίσθησή του πως είναι η υπέρτατη δύναμη που αποφασίζει για τη ζωή και το θάνατο των ανθρώπων. Μέσω της δολοφονίας, καθησυχάζει τον εσώτατο φόβο του. Μέσω των δολοφονιών, καταστέλλει την κοινωνική ανησυχία και τη δυσαρέσκεια που έχουν προκληθεί από τις προηγούμενες δολοφονίες του. Σήμερα, τα υπέρογκα αιματηρά χρέη του Κ.Κ.Κ. έχουν καταστήσει μια γενναιόδωρη προς τον λαό λύση, αδύνατη. Μπορεί να στηριχθεί μόνο στην έντονη πίεση και την ολοκληρωτική εξουσία του για να διατηρηθεί μέχρι την ύστατη στιγμή. Παρά το ότι περιστασιακά έχει μεταμφιεστεί μέσω της αποκατάστασης των θυμάτων του, η αιμοδιψής φύση του Κ.Κ.Κ. δεν έχει αλλάξει. Είναι ακόμα πιο απίθανο να αλλάξει στο μέλλον.

(Τελευταία Ενημέρωση 4 Ιανουαρίου 2005)

Πνευματικά δικαιώματα 2004 – The Epoch Times